

ଶ୍ରୀ କୁରୁକ୍ଷରାଯ় କ୍ଷେତ୍ରଫୁଲିପଟୋଯାଙ୍କ ଶ୍ରୀ

ଶ୍ରୀନାନ୍ଦା କବିକନ୍ତକର୍
ରୁମିଥିଲ
ଛିପଣ୍ଡ ଅଶୋମ୍ବେ

நீ கணுகிறாய் குறந்து விட்டாயாய் நீ!

சிங்கள கவிதைகள்

தமிழில்

குப்பு அஸ்மத்

வகவம் பதிப்பகம்

ஸ்தாபக குழு இயக்கம் (Founders's Committee)
வலம்புரி கவிதா வட்டம் (Valampuri Kavitha Vattam)

First Print - 2022

Nee koorukiraai iranthu viddaayaam nee!
(Sinhala Poems in Tamil)

© Ibnu Asumath

ISBN 978-955-53408-2-3

Page Setting by
Pathmaroshini Gnanasekaram

Cover Design by
Memonkavi

Published by
Vakavam Publication
Founder's Committee
Valampuri Kavitha Vattam (Vakavam)
No 9, Saunder's Court Colombo - 02
Sri Lanka
+94779664063
+94778681464
vakavamorg2022@gmail.com

வெளியீடு : 01

முதற் பதிப்பு: 2022

நீ கூறுகிறாய் இறந்து விட்டாயாம் நீ!
(சிங்கள கவிதைகள் தமிழில்)

© இப்னு அஸுமத்

ISBN 978-955-53408-2-3

பக்க வடிவமைப்பு
பத்மரோவினி ஞானசேகரம்

அட்டை வடிவமைப்பு
மேமன்கவி

வெளியீடு
வகவம் பதிப்பகம்
ஸ்தாபக சூழ இயக்கம்
வலம்புரி கவிதா வட்டம்

சமர்ப்பணம்

கடந்த காலங்களில்
இலங்கையில் ஏற்பட்ட
இன முரண்பாடுகளால்
உயிரிழந்த சகல
இன மக்களுக்கும்
இது

பதிப்புக்காலம்

வலம்புரி கவிதா வட்டம் ஸ்தாபக குழு இயக்கம் புதிதாய் ஆரம்பித்திருக்கும் வகவம் பதிப்பத்தின் முதல் வெளியீடாக இப்னு-அஸோமத்தின் “நீ கூறுகிறாய் இறந்து விட்டாயாம் நீ” எனும் தலைப்பிலான சிங்கள கவிதைகளின் தமிழ் மொழிபெயர்ப்புத் தொகுதியை வெளியிடுவதில் மகிழ்ச்சி அடைகிறோம்.

இனாங்களிடையே நல்லிணாக்கத்தைக் கொண்டு வருவதில் ஆர்வமாக இருக்கும் வகவத்தின் நோக்கத்திற்கு ஏற்ப, இனாங்களிடையே நல்லிணாக்கத்தை ஏற்படுத்தும் நோக்குடன் சிங்கள கவிதைகளைத் தமிழில் மொழி பெயர்த்திருக்கும் இப்னு-அஸோமத்தின் இத்தொகுப்பு வகவம் பதிப்பக வெளியீடாக வருவது பொருத்தமான பணியாகவே இருக்கிறது.

இத்தொகுப்பை வகவம் பதிப்பகம் வெளியீடாகக் கொண்டு வருவதில் சம்மதம் தெரிவித்த இப்னு-அஸோமத்திற்கும், இத்தொகுப்பை வெளிவரச் சகல வழிகளிலும் ஒத்துழைத்த சகலருக்கு வகவம் பதிப்பகத்தின் சார்பாக நன்றிகள்.

எதிர்காலத்தில் இத்தகைய கனதியான நூல்களை வகவம் பதிப்பக வெளியீடாக வெளியிட உத்தேசித்துள்ளோம், அதற்கான தேவையான ஆதரவையும் ஒத்துழைப்பையும் வேண்டி நிற்கிறோம்.

வகவம் பதிப்பகம்

2022

உப்பு அஸைமத்தன் மொழிபெயர்ப்புப் பரதகள்

சேதாரம் குறைந்த பரதகள்

மேமன்கள்

1

பல்லின மக்கள் வாழும் ஒரு தேசத்தில் உரிமைப் போராட்டம், அதிகாரப் பகிரவின் தேவை போன்றவை காரணமாகத் தோற்றம் பெறும் சகல தரப்பிலான வன்முறைகளாலும் எல்லா இன மக்களின் இருப்புக்கு நெருக்கடி ஏற்பட்டு எல்லா இனங்கள் சார்ந்த மனிதர்கள் பாதிக்கப்படுவதும், அவர் தம் உயிர்கள் உடைமைகள் பாதிக்கப்பட்டதும் ஓர் அவலமாகும். இந்த அவலத்தால் பாதிக்கப்பட்ட சகல இனங்கள் சந்தித்தப் பிரச்சினைகளுக்கும் நெருக்கடிகளுக்கும் குத்திரதாரிகள் யார் என்பதை அறிய வைக்க வேண்டிய தேவையும் இருந்து வந்தது. அதற்கு மத்தியில், நிலவ வேண்டிய ஒருமைப்பாடு சமூக நல்லினைக்கத்தை மீண்டும் கொண்டு வர சகலவழிகளிலும் செயற்பட வேண்டியும் இருந்தது.

ஆனால் அவற்றுக்குப் பிரதான தடைகளில் ஒன்றாக மொழி அமைந்திருந்தது. அத்தடையைக் கடப்பதற்கு மொழிபெயர்ப்புத்துறையின் பங்கு அத்தியாவசியமாக இருந்தது.

ஆனால் வெறுமனே இனப்பிரச்சினை சம்பந்தமான செய்திகள் அரசியல் அறிக்கைகளின் மொழிபெயர்ப்புகளால் எந்த விதமான பயனும் கிடைக்கவில்லை. வேண்டுமானால் பரஸ்பர சமூகங்களைப் பற்றிய தகவல்கள் கிடைக்கக் கூடியதாக இருந்தது. மூவின மக்களின் பிரச்சினைகளை, உணர்வுகளை உணர்ச்சிகளைப் பேசும் இலக்கியங்களுடாக பரஸ்பர நிலையில் புரிந்துகொள்ள அம்மொழிகளின் இலக்கியங்களை பரஸ்பர மொழிகளில் மொழிபெயர்க்கும் பணி பரவலாகியது.

2

இலங்கையில் சிங்கள-தமிழ் ஆக்க இலக்கிய பிரதிகளின் மொழிபெயர்ப்பு முயற்சிகள் இன்று பரவலாக்கப்பட்டுக் கொண்டிருக்கின்றன.

சிங்கள சமூகத்தின் இலக்கிய படைப்புகள் தமிழகு இரண்டு வழியாக வந்து சேருகின்றன.

- 1) சிங்கள சமூகத்தைச் சேர்ந்தவர்கள் ஆங்கிலத்தில் எழுதியவை.
- 2) சிங்கள சமூகத்தைச் சார்ந்தவர்கள் சிங்களத்தில் எழுதியவை.

அதேபோல்

தமிழ் சமூகத்தின் இலக்கிய படைப்புகள் சிங்களம் மூலமாக சில வழியாக போய்ச் சேருகின்றன.

- 1) தமிழ் சமூகத்தைச் சேர்ந்தவர்கள் தமிழில் எழுதியவை.
- 2) தமிழ் சமூகத்தைச் சேர்ந்தவர்கள் ஆங்கிலத்தில் எழுதியவை.

இவ்வாறாக பரஸ்பர நிலையில் ஆக்க இலக்கியங்கள் மொழிபெயர்க்கப்படுகின்றன.

மொழிபெயர்ப்பு என்பது சேதாரம் நிறைந்த பணி என்று சொல்லப்படுவதுண்டு. நேரடியாக ஒரு மொழியிலிருந்து இன்னொரு மொழிக்கு மொழிபெயர்க்கும் பொழுதும் சேதாரம் ஏற்படக்கூடிய சாத்தியம் இருக்கிறது.

மூல மொழியிலிருந்து இலக்கு மொழிக்கு மொழிபெயர்க்கும் ஒரு மொழிபெயர்ப்பாளருக்கு இரு மொழிகளிலும் நல்ல பரிச்சயம் இருக்கும் பட்சத்தில் சேதாரம் குறைவாக இருக்கும் என சொல்லப்படுவதுண்டு. ஆனால் ஆழ்ந்து நோக்கினால் ஒரு மொழிபெயர்ப்பாளருக்கு மூலமொழியிலும் இலக்குமொழியிலும் நன்கு பரிச்சயம் இருந்தால் மட்டும் அம்மொழிபெயர்ப்பாளர் சிறப்பான ஒரு மொழிபெயர்ப்பு பிரதியை உருவாருக்கி விட முடியாது. மூல-இலக்கு மொழிகளின் சமூக-அரசியல், கலாசார போக்குகள், கொள்ளைக்கள் மற்றும் மொழிபெயர்க்க தேர்ந்தெடுக்கும் உருவத்தின் வளர்ச்சிப் போக்கு, மொழிபெயர்க்க தேர்ந்தெடுக்கும் பிரதி பேசும் விடயத்தை பற்றிய தெளிவு இருக்கும் பட்சத்தில் மட்டுமே நல்லதாரு சேதாரமற்ற ஒரு மொழிபெயர்ப்பு பிரதியை ஒரு மொழிபெயப்பாளரால் உருவாக்க முடியும்.

இந்த வகையில் இலங்கையில் சிங்கள மொழியிலிருந்து தமிழுக்கு மொழிபெயர்க்கும் குறிப்பாக சிறுக்கதை நாவல். கட்டுரைகளை மொழிபெயர்க்கும் மொழிபெயர்ப்பாளர்கள் கணிசமானவர்கள் இலங்கையில் இருக்கிறார்கள். ஆனால் சிங்கள கவிதைகளை தமிழில் மொழிபெயர்க்கும் மொழிபெயர்ப்பாளர்கள் தொகை அளவில் குறைவாகவே இருக்கிறார்கள். அவர்களில் முக்கியமானவர்களில் இப்னு-அளீமத்தும் ஒருவர்.

சமகால தமிழ்-சிங்கள மொழிகளின் போக்குகள், சமகால சிங்கள-தமிழ் கவிதைகளின் போக்குகள் பற்றியும், வளர்ச்சியைப் பற்றியும் இப்னு-ஆஸோமத் நன்கு அறிந்து வைத்திருக்கிறார். அவர் தமிழிலிருந்து சிங்களத்திற்கும், சிங்களத்திலிருந்து தமிழுக்கு மொழிபெயர்க்கும் இரு மொழி கவிதைகளை நோக்கும் பொழுது அந்த உண்மை நமக்கு தெரியவரும்.

சிலர் சிங்கள இலக்கியப் பிரதியை தமிழில் மொழிபெயர்க்கும் பொழுது மூல மொழியிலிருந்து இலக்குமொழி மயப்படுத்தல் அதாவது சிங்களத்திலிருந்து தமிழுக்கு மொழிபெயர்க்கும் பொழுது அப்பிரதியை தமிழ் மயப்படுத்தல் கூடாது என்பதே என் கருத்து. கொஞ்சம் விரிவாக சொல்வதானால் மூலமொழியில் ஒலிக்கும் சமூக அரசியல், கலாசார, பால், சார்ந்த குரல்களை மொழிபெயர்ப்பில் இல்லாமல் செய்வது மூலமொழி பிரதிக்கு செய்யும் துரோகமாகும். அதுவே உச்சமான சேதாரமாகும்.

சிங்கள மொழி இலக்கியத்தில் பல்வேறு போக்குகள் அதாவது யதார்த்தவாத எழுத்து, நேர் கோட்டு -அ-நேர் கோட்டு (linear- Non linear)-எழுத்து முறைகள், பின்நவீனத்துவம் என்ற மாதிரியான எழுத்து முறைகள் கொண்ட பிரதிகள் வெளிவருகின்றன. அவற்றில் சிங்கள கவிதையும் அடங்கும். அத்தகைய சிங்கள கவிதைப்பிரதிகள் சிலவற்றையும் தமிழ் மயப்படுத்தாமல் அவற்றின் அசல் தன்மையுடன் இப்னு அப்பிரதிகளை தமிழில் தந்துள்ளார். அதாவது சிங்களத்திலிருந்து தமிழுக்கு மொழிபெயர்க்கப்பட்ட ஒரு பிரதியை வாசிக்கும் பொழுது தமிழில் ஒரு சிங்கள பிரதியை வாசிக்கிறோம் என்ற உணர்வு ஏற்பட வேண்டும். அதுவே அப்பிரதி சிறப்பாக மொழிபெயர்க்கப்பட்டுள்ளது

என்பதற்கான அடையாளமாகும். இப்னுவின் இப்பிரதிகள் மூலம் நவீன சிங்கள நவீன கவிதைகளின் போக்கு, அவை வெளிப்படும் மொழி, பெண்ணிய நிலை நின்ற குரல் அவை பேசும் அரசியல் ஆகியவற்றை தாக்கபூர்வாக அவரது பிரதிகள் வெளிப்படுத்துகின்றன. அதுவே இப்னு-அஸௌமத்தின் தனித்துவமாகும்.

இவ்வாறான கனதியான சிங்கள கவிதைகளின் பிரதிகள் அடங்கிய தொகுப்பான இப்னு அஸௌமத்தின் “நீ கூறுகிறாய் இறந்து விட்டாயாம் நீ” எனும் சிங்கள மொழிபெயர்ப்பு கவிதைகளின் இத்தொகுப்பு மூலம் சக இனமான சிங்கள மக்களின் சமூக அரசியல், கலாசார, விழுமியங்களையும் பொருளாதார நிலவராங்களையும் உணர்ச்சிகளையும், உணர்வுகளையும் தாக்கபூர்வமாக நம்மால் புரிந்து கொள்ள முடிகிறது.

இன்னும் தீராமல் இருக்கும் நம் நாட்டு இனப் பிரச்சினைக்கு நிரந்தர தீர்வு காண அரசியல்வாதிகளிடையே புரிந்துணர்வுற்படுவதற்கு முன்னதாக எல்லாதரப்பினர்களின் சமூக அரசியல், கலாசார விழுமியங்களையும் பொருளாதார நிலவராங்களையும் உணர்ச்சிகளையும், உணர்வுகளையும் பேசும் இலக்கியங்களை தொடர்ச்சியாக இரு மொழிகளில் மொழிபெயர்க்கும் முயற்சிகள் தொடர்ந்து பரவலாக்கப்பட வேண்டும். அந்தப் பயணத்தில் இப்னு அஸௌமத்தின் சிங்கள மொழி கவிதைகளின் தமிழ் பெயர்ப்பு நூலான இந்த நாலும் இணைந்து கொள்கிறது.

2022
memonkavi@gmail.com

என்னுரை

நீண்டகால எதிர்பார்ப்பு இப்போதுதான் நிறைவேறுகிறது.

இந்தநாட்டில் யுத்தம் ஆரம்பிக்கப்பட்டு, அதன்தாக்கங்கள் வெளிப்பட ஆரம்பித்த காலந்தொட்டு, 2022ஆம் ஆண்டின் இறுதி வரையிலான காலகட்டம் வரையில் வெளிவர்ந்த சிங்களக் கவிதைகளின் தொகுப்பாக இது அமைந்துள்ளதால், சுமார் 40 ஆண்டு கால சிங்களக் கவிதைகளின் போக்கினை திடில் ஓரளவு கண்டு கொள்ள முடியுமென நம்புகின்றேன்.

இந்தக் கவிதைகளை எழுதிய கவிஞர்களது விபரங்களை ஓரளவு நான் அறிந்து வைத்திருந்தாலும், காட்சிப் படங்களில் இவர்களில் ஒரு சிலரைப் பார்த்திருந்தாலும், இவர்களில் ஒருவரையேனும் நான் இதுவரையில் நேரில் சந்தித்தது கிடையாது.

அவ்வப்போது பத்திரிகைகளில், சஞ்சிகைகளில், முகநூலில் வெளிவர்ந்திருந்த இந்தக் கவிதைகளை, அவற்றைத் தமிழ்ப் படுத்த வேண்டிய தேவைகள் கருதி தமிழ்ப்படுத்தினேனே தவிர. வேறு எதையும் நான் நோக்கமாகக் கொள்ளவில்லை.

இந்தத் தொகுப்பிலுள்ள கவிதைகள் பற்றி நீங்களே அறிந்து கொள்ளவீர்கள்.

இத் தொகுப்பினை வெளிக்கொண்டு வருவதில் முக்கிய பங்கெடுத்து, உதவிய வலம்புரி கவிதா வட்ட ஸ்தாபகக்

குழுவுக்கும், அதன் தலைவர் மருத்துவ கலாநிதி தாஸிம் அஹமது அவர்களுக்கும்,

கவிதைகளை சேகரிப்பது முதற்கொண்டு, நூல் உருவாக்கம் வரை மிகுந்த அக்கறை கொண்டு, அனைத்துப் பணிகளையும் சளைக்காது ஏற்று, நிறைவு செய்துள்ள நண்பர், கவிஞர், ஆய்வாளர் மேமன் கவி அவர்களுக்கும்,

எனக்கிந்த கவிதைகளை நிம்மதியுடன் மொழிமாற்றம் செய்வதற்கான கால அவகாசங்களை ஏற்படுத்திக் கொடுக்கின்ற மதிப்புமிகு தோழர் டக்ளஸ் தேவானந்தா அவர்களுக்கும்,

எனது மனைவி வரதராணி, பிள்ளைகள் சர்மிளா, தில்சான், சஹலா ஆகியோருக்கும்,

இக் கவிதைகளை ஏற்கனவே பிரசுரம் செய்து உதவிய பத்திரிகை, சஞ்சிகைகளின் ஆசிரியர்களுக்கும்,

எனது புகைப்படத்தை வழவுமைத்துள்ள நண்பர் டன் கடுர் அவர்களுக்கும்,

எனது சிங்கள மூலமான தமிழ்ப் படைப்பினை முதன்முதலில் பிரசுரித்து, கித்துறையில் எனக்கு உந்து சக்தியாயிருந்த மல்லிகை ஆசிரியர் மதிப்புமிகு டொமினிக் ஜீவா அவர்களுக்கும்,

எனது தமிழ் மூலமான சிங்களப் படைப்பினை முதன்முதலில் பிரசுரித்து, அந்துறையில் எனக்கு உந்து சக்தியான விவரண சஞ்சிகையின் ஆசிரியர் மதிப்புமிகு வின்சன்ட் குரும்பாபிட்டிய அவர்களுக்கும்

எனது நன்றிகள்.

இப்னு அஸ்மத்

உள்ளே...

1.	ராமநாதன் எங்கே?	15
2.	விலாசம் இழந்த குடிதம்	17
3.	குற்றவாளியின் வாக்குமூலம்	21
4.	புலம்பெயர்ந்த தமிழ் கவிஞர்களுக்கு	23
5.	இரண்ணமடுக் குளம் கூறும் கதைகள்...	26
6.	தீயணைத்தல்	29
7.	எங்கே சதாசிவம்?	35
8.	காலம்	38
9.	ஜந்து குழந்தைகளின் பிறப்பு	41
10.	கவிதா	45
11.	எல்லை	47
12.	மாமா எனக்கு டெலிபோன் தருவீங்களா?	50
13.	மீண்டும் செல்ல தோன்றும் கிடம்	54
14.	நிராயுதபாணிகளான நாம் மிகவும் நிர்க்கதியானவர்கள்	57
15.	1989ல் பிரசுரிக்க இயலாது போன கவிதை	60
16.	பசுவின் தாலாட்டுப் பாடல்	64
17.	வலிகாமம் மகஜர்	66
18.	நீ கூறுகிறாய் இறந்து விட்டாயாம் நீ!	69
19.	மச்சான்... திருகோணமலை!	74

20.	முட் புதருக்குள்... சிரிக்கும்!	78
21.	என்ன செய்வோம் சரோஜா நாம்...?	80
22.	மீணாட்சி	82
23.	தாமரைகள் பறித்து...	84
24.	தொழிலாளர்களின் தேந்ற் இடைவேலை!	86
25.	யசோதாராவுக்கும் கனவுகள் இருந்திருக்கலாம்	89
26.	உத்தம தினம்	91
27.	பனிவிழு தூது	94
28.	காதலை அளவிடும் அளவீடு	95
29.	காதல் வரலாறு	96
30.	பாய்தல்	97
31.	வந்தேன் நான் வர்த்தக வலையத்திற்கு!	99
32.	பட்டினி	103
33.	சாத்தானின் இரவு	105
34.	நிமலராஜனின் அம்மா...!	107
35.	கொட்டெதணியாவ பாலம்	110
36.	சோமாவதி	113
37.	சிந்துஜாவின் வாழ்க்கை	116
38.	கபானாவுக்கு வந்த காதல்	119
39.	காபுல் நந்நிக்கடல்	121
40.	கடலின் அழுகை	124
41.	நீ	126
42.	மகஞுக்கு	127

ராமநாதன் எங்கே?

- அயோவூ சேனாநாயக்க

பகனோவெலி எல்லையில்
கண்ணீர்க் கட்டிகளை மறைத்து
இருண்ட முழு நிலவு வந்து
முற்றத்தில் சுமையாகி
வாடைக் காற்றின் அலைகள் பட்டு
வாழ்க்கை கரைந்திற்று
ராமநாதனை அள்ளிக் கொண்டு
இருண்ட நிழல்கள் சென்று விட்டன.

வானக் கற்பம் கதறி
இரத்தக் கண்ணீர் வழக்கிறாள்
அச்சங் கொண்டு நட்சத்திரங்களும்
சுளிரில் நடங்கிய நாள்
கதறிக் கொண்டே சக்கரவாகங்கள்
வளைவு விட்டு

ராமநாதனை அள்ளிக் கொண்டு
அவை எங்கோ பறந்திற்று...

தென் வானம் வந்து
சுரியன் சிரிக்கின்றான்
எங்களைப் பார்த்து
மற்றக்கில் பூக்கின்றன
அத் துண்பத்தில் சாவுப் பூக்கள்
உழைனமேறிய மணற் துகள்களும்
வேதனையைத் தநுகின்றன பாதங்களுக்கு
ஜோயோ!...
கடவுளோ தேடு
எனது பிள்ளை எங்கே?.....

விலாசம் இழந்த கடிதம்

- குலானந்த சமரநாயக்க

சுகந்தினி —

உன் உருவம் கண்டேன்

நீண்ட காலத்திற்குப் பின்

நேற்று...

பஸ்ஸில் நீல நிற

இரும்பு வலைக்குப் பின்னால் இருந்தாய்,

நீயும் கண்யூறுப்பாய் என்னென

வெளியில் நின்றிருந்தேன்,

கண்டும் காணாதது போல்

இருந்தாயோ —

வேதுணையா?.. கோபமா?...

நெருப்பெரியும் வெய்யிலில்

விஷத்தை உள்கும் தார் வீதி மீது

விழந்து, விழந்து எழும்
கண்ணீர்த் துளிகளைக் காண்பது யார்?

பிறந்துள்ள நேரமோ
வீர்களுக்கு மாத்திரமே – இருபக்கமும்
அடிதங்கள் மோதுகின்ற
ஒலி மாத்திரமே...
அலய மணி ஓசையைப் போல்!

புன்மறுவல் நிறைந்த
கடந்த காலத்தின் ஒரு பொழுதில்
உன் கண்களால் அலை எழுந்த அந்த
அன்பான மகிழ்ச்சிக் கடல் எங்கே?

வெற்று வானம் போன்ற
உணர்வற்ற கண்களுக்கு இன்று
சொல்வதற்கு ஏதும் இல்லையா?
உள்ளைவ சொல்லி மழுக்கப்பட்டனவா?

தோட்டாக்கள், தோட்டாக்கள்,
தோட்டாக்கள்,
காயாத புன்களே எங்கெங்கும்!
புதைக்கப்பட்ட மனசாட்சி புலம்புகிறது,
கேப்பதற்கு செவிகள் எங்குண்டு?

கல்லாகிப் போன பாதங்கள்
 கந்தக பூமியில் நடந்து செல்கையில்
 சகோதரன் கைகள் கட்டப்படும் போது
 இறுக மூழக் கொள்ளும் கண்கள்!

முனங்கல்கள் – வெற்றாக இருக்கின்றன –
 வெளிப்படும் வார்த்தைகளில்!
 விரிகிறது இருட்டான முழுக் காட்சியும்,
 பாதைகள் ஏராளம் – எனினும்
 செல்ல வேண்டிய பாதை எது?...

சுகந்தினி –
 தொடர்ந்து கிழப்படும் தடுப்புக் காவல் பணிப்பை
 கண்டு கொண்டேன்! அது உனது –
 கழுத்தைச் சுற்றி அணிவிக்கப்பட்டுள்ள
 மாலையைப் போல் இருக்கிறது!

வெலிக்கடை – பூசா – ஜாவத்தை
 இதில் எது உனது புதிய இருப்பிடம்?
 உன் கண்களில் நீர் –
 இரகசியமாகப் புதைக்கப்படும்
 புதை குழியாக...

எனக்கு நீயும், உனக்கு நானும்
 எதிரிகளாகத் தெரியும்

இந்த தருணத்தில் –

முழவுக்குக் கொண்டு வருவோம் வா,
 எதிர்காலத்தில் ஒரு நாள்
 நானும் இருந்தால்
 இரும்புப் பொல்லுகளால் இந்த உலகை
 உடைத்துத் தகர்ப்போம்,
 இரு பக்க எதிரிக்களையும் சேர்த்து –
 விடுதலையின் பெயரால்!

குற்றவாளியின் வாக்குழலம்

- ஜயந்த தெனியிட்டிய

மரணத்தைத் தோள்களில் சுமந்தவாறு
நாஸ்கள் வீடு வீடாகச் சென்றோம்
இடம்... வலம்.... இடம்.. வலம் என்ற
அந்த சாவுத் தப்போயைச்
எங்களாருகில் ஒலித்தது
உண்மையான மனித இதயஸ்களுள்
நாஸ்கள் மறைந்தோம்
பறவைகள் யாவும்
பறந்தோழிய அந்த
பாழும் மயானத்துள்ளதான் நாஸ்கள்
இன்னமும் இநுக்கிறோம்
பழக்கப்பட்ட வேட்டோயைசதான் சற்றுத் தூரத்தில்
ஒலிப்பது...
அவர்கள் வேட்டோயைச் சேட்டு முந்தானைகளால்
முகத்தை மழிக் கொண்டனர்

அந்த கிதயங்களுள்ளும் நெருப்பு
 எங்களைப் போலத்தான் அவர்களுக்கும்
 மரணம்
 வீட்டு முற்றத்திலேயே காத்திருந்தது
 பார்க்கும் இடங்களிலெல்லாம்
 அனைத்தினால் மூழ்க் கொண்டு
 மீதமிருப்பது சாம்பல் மேழுகள்

நாங்கள் ஏமாந்ததைப்போல்
 அவர்களும் ஏமாறுவர்
 என்னால் சூற முழிந்தது அவ்வளவுதான்!

யாத்ரா-10 ஜீலை-ஒக்டோபர் 2002

புலம்பெயர்ந்த தமிழ் கவிஞர்களுக்கு

- அனந்த பண்டார

அறியுதங்கள் அழைக்கும் போது
முதலில்
கீழே வீழ்ந்தது எழுதுகோல்
வீரர்கள் வந்த புமிக்குள்
கவிஞர்கள் எதற்கு என்றா
இந்த புமியிலிருந்து அகன்றிர்?

சுரியகந்த மலையயில்
சுரியப் பூக்கள் புதைக்கப்பட்டபோது
உங்கள் எழுதுகோல்களிலிருந்து
வழிந்தன
சுமும் கண்ணீர் எண்ணங்கள்!
யாழ் குடாநாட்டின்
நிலாக் கதிர்கள்

செம்மணி குழியில் மறைக்கப்பட்ட போது
 எனது எழுதுகோலிலிருந்து
 வழிந்தன
 சுரும் கண்ணீர் எண்ணாங்கள்!

நீண்ட தூர ஏவுகணையையும் விட
 வல்லது கவி மனது என்பதால்
 எல்லைகளாற்ற மிருகங்கள்
 எழுதுகோலைப் பின் தொடர்ந்தன!

மாபெரும் யுத்தக்தின் மழைவை
 அறாய்ந்து பாரும்
 அகலத் திறந்து விழிகளை!
 காலியாகி இருக்கும் எல்லா இடமும்
 எதுவுமற்று!

வீரர்கள் துயிலும் நிலத்தைக் கண்டு
 தனிமையில் யோசிக்கிறேன்,
 உள்ளாங்கையளவு நிலத்திற்கு
 வீரர்கள் ஏன் கித்தனை பேர்?

கவிஞர்களே
 உங்களுக்கான சந்தர்ப்பம் கிடு
 கிண்ணமும் உங்களது மனங்களில்

வாசனை வீச்கிறது,
வாருங்கள்,
இங்கே அமைப்போம் எமது முகாமை!

விழுந்த மனிதாபிமானத்தைக்
கட்டியெழுப்ப,
சிறைந்த கிதயங்களை குன்றக்க,
விரைந்து பறந்து வாருங்கள்
நன்பர்களே

புதிதாகும் தாய் மன்னை
அரவணைக்கும்
புதியதொரு பாடலின்
வரிகளாக...

இரண்மடுக் ரூம் கூறும் கதைகள்...

- மஞ்சல சௌவிரத்ன

அழுதங்கள் கையிலேந்தி இயலக்கள்ளி
முட்கள் குத்தி
தங்க மாலை அணிய இயலாது
மூலாம் விழுந்த கழுத்தில்
சயனெட் வில்லையை அணிந்து
மனதை விகாரமாக்கினேன் - துப்பாக்கிச்
கட்டுப்பட்ட யானைபோல்!

சேற்று நிலம் தடவி களைப்பாறுகிறேன்
மெதுவாக
கழுகுக் கண்களில்லா எமக்கு
பொறி கயிறும் மிதிபடும்
நிரவு பகல் இரண்யிலும் ஏது தூக்கம்
பாதங்களிரண்யில்
காது மடல்களுக்கு காதணிகள் கொடுத்தேன்
இப்போதுல்ல!

பனிமுட்பம்போல் உயரச் செல்கிறது புகை மேகம்
போசாக்கு எங்ஙனம் கிரவு பகல் ஆயுத சுடுகள்
சாப்பிட்டு

பாதுமொன்று இழந்து காட்டினிலே தவழ்ந்து
ஒருவன்

மஞ்ச மர நிழலில் வாழ்க்கையை
இறைஞ்சுகின்றான்

இறுதி மூச்சினைக் கூறிக் கூறி!...

பங்கரினுள் கிருந்து சுவைமிகு உணவு புசித்து
ஒன்றாக கிருந்து எடுத்த புகைப்படம்
சுவரிலுண்டு

உடம்பைச் சுற்றிய வயர்கள் எங்கும் பினைந்து
செல்லும் என் சொற்ப மூச்சும் துண்டாகிச்
சியதந்து!...

இந்த கிரத்த வாடை எமதல்ல எமது
எதிரிகளினாலே

பொட்டைப் போலல்ல தோட்டாக்களின் மழை
இரண்டழகள் வெல்லும்போது வீழ்ந்து அறுபது,
எழுபது

மரண வீடுகள் எங்கேயும் கிருபக்க
உறவினாருக்கு!

பனாப் கற்கண்மீன் வாசனை எங்கும் பரவிற்று
துலாக் கிணற்றில் நீரெடுத்து பயிர் நிலங்கள்

செழிப்புற்று

வனாந்திரத்தினுள் இப்போது கிகிசுக்களும்
பெருகிற்று
தாரகை ஒளி வந்து எமக்குத் தொடர்ந்தும்
தொந்தரவுற்று!

அனைந்துள்ள செத்த சுரியனின் கதிர்கள்
எழுப்பதேன் இன்னும்?

எமக்கென்று சூறிக் சூறியே
நாடாளுமன்றத்தையும்
அழுச் செய்கிறார்கள்
மீண்டுமொரு யுத்தம் தேவையில்லை எமக்கு
வெளி நாட்டினாலே
ழுமந்தை காவலரணும் இன்றுதான் ‘பென்சன்’
செல்கிறது!

தீயணைத்தல்

- குமார வெட்டிஅராச்சி

சிற்றெறும்பு எழுத்துக்கள் உள்ளந்து செல்லும்
ஒற்றை ‘ஞல்’
கொப்பி புத்தகத்திற்கு
கண்ணீர்ப் பூக்களை
அணிவித்தவர் யார்?
முத்தத்தைப் போலிருக்கிறது
குளிர் காற்று!

இடையில்லா சிறிய தங்கை
வரலாற்று நாலின்
பக்கங்களைக் கிழித்து
செய்த
காகிதக் கப்பல்களுக்கு
தீ வைத்தது யார்?
அந்தக் தீயில்

எமது சேனை அழிந்தது,
 சீனியர் சான்றிதழ்,
 பனியன்,
 குறுணல், சட்டி, முட்டி எல்லாம்
 அழிந்து விட்டன.

பாசத்தின் தாய்ப்பாவில் உள்ளிய
 உன்னைது பாடசாலை அன்னை
 கைகளை உதறி அழகிறாள்,
 மேசை — கதிரைகளை நன்றாக்கு
 கண்ணீர் கொழுகள் விழுகின்றன!

வாழ்க்கைக் கடைச் சாப்பாட்டை
 கட்டிக் கொண்டு
 அனாதைகளாக வந்த போது
 பெயர் — வயது — பாடபுத்தகங்கள்
 எதனையும் கேளாது
 அவள் அரவணைப்பில் இடம் கொடுத்தாள் –
 “பிள்ளைகளே,
 கதிரைகளில் அமரங்ககள்” என!

வீரம் செறிந்த கைகால்களாய் விரிந்த
 சூரைத் தழுகளின்
 தழும்புகளையும் முத்தமிட்டு

வழியும் கண்ணரானே
 சடச்சடவென்ற மழையில்
 சிறுபிராயத்தில் நாம் சென்ற
 குப் பாடசாலை...
 “நாங்கள் அனாதைகள் இல்லையே
 தாயே?”

பழஞ்சோறு ஒரு பிழையனுமில்லாமல்
 பட்டினியுடன்
 மணியோசை கேட்டதும்
 பாடசாலை அன்னையே,
 நீதானே
 ‘பிஸ்கட்’ கொடுத்தாய்!

நல்லவற்றுக்கு சுழிய புள்ளிகள் தந்தாய்,
 தாகத்தை நனைத்துக் கொண்டு
 பகலில்
 வழத்து குளிர் காதலும்,
 கிந்த
 குழாயழில் தான் வெண்டுவாய்
 மலர்ந்தது...
 கரும்பலகையில் இன்னமும்
 இலங்கை வரைபடம் எனக்குத் தெரிகிறது!

“வேலுப்பிள்ளை...
நீங்கள் எங்களது உடமைகளுக்கு,
சாக்குக் கட்டிலுக்குத் தீ வைத்தாலும்
எங்களது வாழ்க்கையில்
எரிப்பதற்கு எதுவும் கிடையாது...
எப்போதும் நாங்கள்
நெருப்பில்தான் கிடக்கிறோம்
உங்களைப் போல!

பூப்போட்ட சீத்தைத் துணியில்
பூவான உனைப் போர்த்தி
அம்மா கில்லாத நேரங்களில்
மற்றத்தில் அமர்ந்தவாறே
யாரைப் பார்த்து சிரித்திருந்தாய்
அக்கா?

பல்லாயிரம் காதுணிகளை
அடகுவிழுத்து
கடையைப் போன்று வானம்,
அக்கா,
நீ கிப்போதும் மலை முகட்டில்
கிருந்தவாறே எனைப் பார்க்கிறாய்...
மேக மயிர்களை வாரிக் கொண்டே!

போவூக்கு குன்றிய சூச்சி உடம்பிற்கு
அறிவு ஆய்வுகள் ஜ்ரணிக்காது,
கசப்பான, கசாயம் போன்றது
வாழ்க்கை!

அசையும் சிங்கக் கொழியின் கீழ்
பாடசாலைக் கூட்டத்தில்
மயங்கி கீழே விழுந்தான்
தம்பி!
புலனைம் பரிசில் வகுப்பிற்கு
சுரிய ஒளியேனும்
விட்டமின் தஞவதில்லை!

“வேவுப்பிள்ளை...
முழுமானால்
எங்களது நெருப்பிற்கு
தீ வை”

“சிறிபால...
நீ சொன்னது உண்மைதான்...
ராஜேஸ்வரியை
நிலத்தின் மேல் நெருப்பில் நிறுத்திவிட்டு
சற் று நேரத்திற்கு
நான் செல்வது நிலத்திற்குக் கீழ்...”

“கும்மிஞ்சல்
 பார்சலைப் பிரித்து
 கநுவாடும் சோறும் சாப்பிட்டு
 சிறிபால —
 ஆழமான மாணிக்கக் கிடங்கில்
 துண்ப துயரங்களை அலசும்
 கரங்களுக்கு
 என்றென்றும் மாணிக்கம் தான் கிடைக்குமா?
 நான் சொன்னேனே இது
 வெறும் கல் தயை எனோ”

“வேலுப்பிள்ளை...
 பித்தனை தங்கமாகாது...
 தன்னீர் கொண்டு வா...
 தீயைனாக்கும் படையை உருவாக்குவோம்!

எங்கே சதாசிவம்?

- சுஹால்லினி தர்மரட்ன

வட்டக்கச்சியிலிருந்து வந்து
பேசாமல் புத்தகங்கள் பழக்கும்...

உரக்கக் கத்தும் போது
வந்து நின்று நிமிர்ந்து
“என்ன சேர்?” எனக் கேட்கும்
சதாசிவம் எங்கே?

“இவனுக்கணையெல்லாம்
கிட்டவும் எடுக்காதைங்கோ சேர்...
புலியோ தெரியாது இவன்...
கழுத்தில நாலும் தொங்குகிறது...
இவனுக்கு
சிங்களமும் தெரியும்” என
அலுவலகம் முழுதும்

சந்தேகத்துடன் பார்க்கும்
சதாசிவம் எங்கே?

“கள்ளத் தோணியோ?
தொளில் யையும் தொப்புக்கிறது...
சம்பளம் வாங்கியதும்
சந்து வீதிக்குள்ள செல்வான்...
எங்கு செல்கிறானோ?
யாருக்குத் தெரியும்?... அந்த
சதாசிவம் எங்கே?

சம்பள நாளில் ஒருநாள்
ஒற்றனேப் போல்
சந்து வீதி முழுதும்
முழுமுச்சாய் தேழியும்கூட
பார்வைக்குள் அகப்படாமல் சென்ற
சதாசிவம் எங்கே?....

பழைய புத்தகக் கடையில்
பல மணி நேரம் செலவிட்டு
ஷிலாபத்திற்கு
நல்ல புத்தகங்களைத் தேர்ந்தெடுக்கும் –
தமிழ் – சிங்களப் புத்தகங்களைத் திரட்டி
கவனமாக – ஒழுங்காக

நிலத்தில் அமர்ந்தவாறு
ஓன்றாக அடுக்கி வைக்கும்
அதோ...அங்கே இருப்பது
சதாசிவமோ?

கஞ்ச கறுப்பு தணித்து உதிர்க்கும்
புன்மறுவல் புத்தவாறு
“என்ன சேர்” என்றவாறே
திடெரன எழும் போகு
தோளினாடே கண்டேன் நான்
எட்டிப் பார்க்கும் புனுராகல்...
“சேநும் புத்தகங்கள் பழப்பதுண்டோ
இதோ சேகு வேராவின்?....

காலம்

- சுஜீவனி கஸ்தாரிஆராச்சி

கிடு எத்தகையதொரு காலமெனக்

கேட்கின்றனர் எல்லோரும்!

எதையுமே கூறாமல்

அவரவர் முகங்களைப் பார்த்து

மீண்டும் -

நிலத்தைப் பார்த்தவாறு

கிடு எத்தகையதொரு காலமெனக்

கேட்கின்றனர் எல்லோரும்.!

போலி பிரசாரத்தினால்

வீரர்களானார்

கொல்லப்பட்டு புதைக்கப்பட்டனர்,

பலனில்லாத விடத்தும்

ஓருவரிடமிருந்தேனும்

எதிர்கால வீரர் குறித்து
கேட்கும் தூரத்தில் எங்கேனும்
செயற்பாட்டுக் குரல் எழவதில்லை!

“நானேள கொலை செய்து
புதைப்பதற்காக வேண்டி
இன்று வீரராகி
பலனோதும் உண்டா?”
எல்லோரும் சிந்திக்க வேண்டும்!

ஒசி விழும் ஓயச சுட
கேட்குமளவிற்கு
மெளனம் சாதிக்கின்றனர் எல்லோரும்!
ஓயச எழும் வகையில்
மூச்சு சுட
விடுவதில்லை ஒருவரும்.!.

என்றாலும்
செவி சாய்துக் கொண்யிழுக்கிறார்கள்,
தூரத்தே கேட்கக் கூடிய
ஏதேனுமொரு ஓயச
கொண்டு வரும் செய்திக்காக –
தங்களை மறந்து விட்டு!

செயற்படுவதற்கு பதிலாக
 மீண்டும் மீண்டும்
 இது எத்தனையதொரு காலமெனக்
 கேட்டுக் கொண்டே
 பதிலேதும் கூறாமல்
 நிலத்தைப் பார்த்துக் கொண்டிருக்கின்றனர்.

ஜந்து குழந்தைகளின் பிறப்பு

- தம்மிக்க மிரசாத் தேனுவர

ஓரே தடவையிலான அந்த
ஜந்து குழந்தைகளின் பிரசவத்தால்
கொந்தளித்தது மழு நாடும்!

பிறந்த போதே
ஓன்று சிங்களம்
இரண்டு தமிழ்
ஏனைய இரண்டும் முஸ்லிம் எனப்
பிறந்தன!

அங்சரியத்தில் மூழ்கிய இச்செய்தி
நாட்டின்
அனைத்து முனை முடுக்கெங்கும்
பரவியது!

‘எல்லோரும் எமது பிள்ளைகள்’
 ஜனாதிபதியின் நெகிழும் வார்த்தைகள்
 அவர் பிள்ளைகளை முத்தமிழும்
 பாசத்துடனான காட்சியுடன்
 அனைத்துப் பத்திரிகைகளிலும்
 பெறிதாக –
 பிரச்சிக்கப்பட்டிருந்தது!

‘யுத்தம் மழவற்றதன் பின்னர்
 ஒரு தாயின் வயிற்றில்
 சமாதானத்தின் பிறப்பின்
 அடையாளம்’
 பிரதமரின் கருத்து!

பிள்ளைகளின் பிரசவ அமைப்பு விதிகள்
 தவறானவை என்றும்
 அது தேசத்துரோக சதி என்றும்
 ‘தேசத்தைக் காக்கும் தேசிய அமைப்பு’
 கீழு தொடர்பில்
 வெறுப்பை வெளியிட்டது.

ஏனோய மூவரும்
 மூஸ்லிம்களாகவே கிருக்க வேண்டுமென
 அழப்படைவாதக் குழுவொன்று

பிள்ளைப் பேறு மருத்துவமனை முன்
வன்முறையில் ஈடுபட்டது.

இந்த -

ஜந்து பிள்ளைகளின் பிரசவ
கதையை அழிப்படையாக்கி -
சிங்களவர்கள் அழிந்து செல்லும்
இனத்தவர் என்றும்
இது குறித்து அவதானமாக
இருக்க வேண்டும் என்றும்
தர்ம உரை நிகழ்த்தினார்
தேரர் ஒருவர்!

(இறுதி யுத்த காலத்தில்
எல்லைக் கிராமமொன்றில்
ஒரு சிங்களவர்
இரு தமிழர்கள்
இரு முஸ்லிம்கள்
ஒரே கிடத்தில் கிறந்திருந்தனர்)
பூர்வ ஜன்மத்தைப் பொறுத்தி
உத்தியோகப் பற்றற்ற
மறு பிறவி கதையொன்று
அடி மட்டத்தில் பரவ ஒரும்பித்தது.

நவக்கிரக ஆதிக்கத்தின் பழ
 இந்த அபூர்வமான கலியுகப் பிறப்பு
 நாட்டுக்கு நல்லதல்ல –
 அபத்தைக் கொண்டு வரக் கூடியது என
 ஜோதிட்ரகள் கூறி இருந்தனர்.

மாயமான முறையில்
 இந்த ஜந்து குழந்தைகளும்
 இனாந் தெரியாதோரின் வாள் வெட்டுக்கு
 கிரையாகியிருந்தன
 நேற்றைக்கு முன் தினம்!

தாயின் கதறல் –
 அழுகையின் ஓலம் –
 புலம்பல் என்பன
 நீண்ட நேரம் காட்டப்பட்டன
 கிரவு நேரச் செய்திகளில்.

மீண்டும் ஒரு போதும்
 பிறக்காத வகையில்
 ஜந்து குழந்தைகளும்
 புதைந்தன மண்ணுள்!

கவிதா

- சுஜாதா அலக்கோன்

மத்தியானம் சுரியப் பந்தோ மிக வெக்கை
கவிதா

வனவுகள் நீங்கிய பாதை மழுதும்
வெட்டவெளி கவிதா

வானம் மூழிய கொழி தூசு காற்றில்
சுஞ்சுகிறது கவிதா

பெரும் வீதி நடைபாதை நெருப்பாய்
கொதிக்கிறது கவிதா

வர்ண வர்ண கனவுகள் பல மனதழில்
மறைத்து

தொட்டாச்சியேங்கி புதன்டே மேடு பள்ளம்
இறங்கி

நாம்-வந்த பாதையிலே வீழ்ந்த கண்ணீர்
பொறுக்கி

எமதேயான எமது பாடலை பாடு நீ கவிதா!

கல்வி கற்கையில் வேலிக்குமேல்
 கை நீண்டு போயின
 வேட்டையாடப்பட்ட வண்ணாத்திக் கூட்டம்
 சிறுகுகள் சுமையாகி வீழ்ந்தன
 பல்கலைக்கழக வளாகத்தில் கொட்டிய ரத்தத்
 துளிகள் பொறுக்கி

எமதேயான எமது பாடலை பாடு நீ கவிதா!
 வனைத்து நிற்கும் மாட மாளிகைகள்
 ஆட்டங் காணுமதில் கவிதா
 வெண் சால்வைகள் கழன்று வீழும்
 பாதங்களழியில் கவிதா
 சீருடைகள் அழியில் மறைந்திருக்கும்
 அழுதங்கள் தீப்பிழக்கும் கவிதா
 ஒல்லி உடல்கள் படையாகி உணைக் காக்கும்
 கவிதா!

எல்லை

- தொன் சுசில் மிரேம்

யான் கங்கை கரை நீள
மகிழ்ச்சி துண்பத்தில் கரைந்தோட
வயிற்றுப்பாட்டுக்கு வழி தேழ
சேனை கொத்திய நாள்
சோள உருண்டை உண்டோம்
ஒன்றாகவே ராதா!

வெசாக் மாதத்தில் பலாக்காய் வெட்டிவாள்
பிசினின் மேல் உதிரம் தடவிக் கிடக்கிறது
எசல மாதம் செய்த பாவம்
இன்னும் வகைக்கிறது
குழலுக்கு தீ வைத்தது
யார் ராதா?

போதி அரசனின் கோபுரத்தில்
 ரத்த தடயங்களை அழிக்க
 நிந்த அனைத்து பாவங்களையும் கழவ
 சியலுமாகும் ராதா
 எல்லையில்லா கோவிலுக்கும்
 நாம் செல்வோம் ராதா...

ஙிங்கும் அங்கும் எங்கும் இநுப்போர்க்கு
 நீயும் நாழம் மர மஞ்சள்
 உரசும் கல்லுக்கு எலும்புருக்கித் தோல்
 மெலிந்து போகிறது
 எப்பொதும் எமக்கு
 நாம் மட்டுமே ராதா...

இம்முறை சிறுபோக நெல் அறுவடையில்
 ஒரு வட்டில் பொங்கல் வைத்து
 பிள்ளையார் கல்லில்
 காணிக்கை கட்ட வேண்டும்
 மேட்டு மலை விஹாரைக்கும்
 வந்வாயா ராதா?...

உனதும் எனதும் குட்டிகள் வந்து
 ஒரே முற்றத்தில் மணற் சோறு சுமைத்து
 சிறு சந்தியில் எம்மைப்போல்

இருப்பர் விருப்புடன்
எல்லை பாய்ந்து எனது குழலுக்கு
வந்வாயா ராதா?....

(வெசாக் மாதம் - வைகாசி, ஆணி
ஏசல் மாதம் - ஆணி, ஆடு)

மாமா எனக்கு டெலிபோன் தருவீங்களா?

- நாகொல்லாகொட தற்மஸிறி வணமுக்ட்

(14ம் லயத்து 11 வயதுடைய செல்லமலரின்
வேண்டுகோள்)

ரொட்டி சுட்டு முழுஞ்சாச்சின்னும் -

கொழுந்து பறிச்சி முழுஞ்சிட்டா அப்புழுயே

லாம்பெண்ண வாங்கியாரத்துக்கும் -

‘தமிழிச்சி’ன்னு கோவில்கிட்ட வச்சி

பெரிய தொர ஏசன்னாருன்னும் -

எங்க அம்மாவுக்கு குறுஞ் செய்தியில

அழுதழுது சொல்றதுக்கு

மாமா எனக்கு ஒங்கட

‘போன’ தருவீங்களா

எனக்கின்னு நானே எழுத்துகிற?...

கீது ரொம்பத்தான் வெலையா?...

நிந்த ஜன்மத்துல எனக்கு வாங்க ஏலாம

போகுமா?...

எல்லார்க்கும் இருக்கையில எங்களுக்கு
மட்டும்

இல்லேன்னா எப்பியி?...

கறுப்பு ஜீவையில அப்பாவ வெட்டி

கொல்லலேன்னா

அவரிட்ட சொல்லி

எப்பியியாவது ஒன்று வாங்க இருந்திச்சி
தானே?...

பி. ஓ. பி.க்கு இடையே நாங்க

கழிவு தேயில போல -

பொகையழச்ச றப்பர்கிட்ட நாங்க

ஒட்டுபாலா மாமா?...

இருக்கிறவங்க - இல்லாதவங்க

இடைவெளி பத்தி எனக்கு

தெரியாது மாமா!...

தமிழான நான் சொல்ற ஒடைஞ்ச தமிழ்
சிங்கள மனசுக்கு புரிய வேணும் மாமா!

பொட்ட ஆடும் குட்டி இறுகி செத்துப்போச்சே!

றப்பர் ரோலுக்கு அக்காட கையும் போச்சே!

இன்னொழும் ஒரு நாளெனக்கு தாறது

இருநூத்தி பன்னிரெண்டும் ஜஞ்ச சதமும்
தானே

இனி எப்பிய நீல நடசத்திரங்கள்
நான் புழக்கிறது மாமா?...

தகர சூரை ஓட்டகளில் பனி விழுறப்போ
அறுவத்தியாறு பேர் குந்தும் கக்ஷங்கள்
பூவெல்லாம் சாகிறப்போ –
தேயிலை தோட்டத்த கட்டிப்புழச்சி
அட்டைக ரத்தக்க உறிஞ்சிறத
தோட்டத்து பொத குழிகளுக்கு கீழ்
துராஸ்கிற எண்ட சொந்தக்காரங்களுக்கு
சொல்றதுக்கு
மாமா எனக்கு உங்கட ‘போன்’ தருவீஸ்களா?
எழுத்துக் கொள்றதுக்கு தருவீஸ்களா
எனக்கு?...

கிந்த றப்பர் கொட்ட மாலைக்கு –
ஸ்கால் போகாம சேத்து வைச்ச
ஒரு கிலோ ஒட்டு பாலுக்கு –
மம்பட்டியால அழச்சி சிறையில கொண்ண
குட்டிமணிட இந்த படத்துக்கு...
ஜயோ உங்கட ‘போன்’ மாத்திக்குவோமா...
அனா... திரும்ப கேட்க மாட்டங்க தானே....?

பிற்குறிப்பு – மூன்று நாட்கள் தொடர்ந்து
நித்தியை விழித்து

நிறுவனத்தில் ரசீது புத்தகங்களை ஒழுங்கு
படுத்தி பெற்ற ஊதியத்தில் அவளுக்கு
ஒரு கைத் தொலைப்பேசி வாஸ்கிக்
கொடுத்தேன். அதற்காக குட்யமணியின்
புகைப்படத்தை மாத்திரம் கேட்டெடுத்தேன்.

மீண்டும் செல்ல தோன்றும் இடம்

- திசர நந்தன

தீர்வொன்றுமின்றிய ஓரிடத்தில்
கேர்ந்தெடுத்தோம்
நீ உனகு பாகை
நான் எனகு பாகை
இதயமே வலித்தாலும்
பலவந்தமாய் கிழுத்தெடுத்த சிரிப்புடன்...

ஓரு வழியில் சென்ற நாம்
இநு வழிகளில் செல்லும்
பிந்திய ஒரு நாளில்
கண்யை ‘குட்டெழை’யில்
எதேச்சையாக சந்தித்தபோது
கஞம் மொட்டு மயிரலைகள்
எனகு முகத்தில் மோதினா -
கடந்த ஞாபகங்களைக் கிளாரி மீண்டும்...

பேராதனை வீதியில்
 சிறிய கைவர் கடைக்குள் புகுந்தகு
 தேநீரோன்றைக் குழப்பதைவிட
 சற்று கதைப்பதற்கே உன்னுடன்
 அங்கு சாப்பிட எப்பழைம்
 விருப்பம் நம் கிருவருக்கும்!

தேநீர்கூட குழக்க முழயாதென
 நான் சாப்பிடுவதையே பார்த்துக்கொண்டு
 கண்களால் மட்டுமல்ல
 சிவப்பு விழுந்த பருக்களினாலும்
 சிரிக்கும்போது
 தோகையின் ரூசி முன்பைவிடத் தெரிந்தகு
 ஊட்டிவிடவே என்னியது எனக்கு
 சாம்பார், சொதியுடன்
 தோகைத் துவன்டொன்றை உனக்கு...

உப்பு சப்பில்லாத கதைகளுக்கு நடுவே
 எனது நச்சரிப்புக்காகவே
 இரண்டு தோகைகளையும் சாப்பிட்டு
 தலையை ஒரு பக்கமாக சாய்த்து
 இரண்டு விரல்களையும் சுப்பும்போது
 ‘கெலி’ பிழுத்தவள் என
 குட்ட நினைத்தாலும்
 கியலுமா கீப்போது எனக்கு?

சொல்வதற்கு விளங்காத
 பாழடைந்து உணர்வுடன்
 வீட்டுக்குச் சென்ற பின்
 கடும் கறுப்பான இரவு
 ‘தூக்கத்தை பக்கத்திலேனும் தநுவதில்லை...
 கீன்று விழித்தே இரு’
 என இழிக்கும்போது
 வறண்ட உதடுகளுக்கு ஈர சிரிப்பினேத் தடவிய
 உனது ‘வைபர் மெசேஜ்’
 “நுசியாக இருந்தது ஹலோ அந்த தோகை...
 நாங்கள் மீண்டுமொரு நாள்
 போவோமா அதே கடைக்கு
 தோகை சாப்பிட...?”

நீராயுதபாணிகளான நாம் மிகவும் நிர்க்கத்தியானவர்கள்

- அசோக்க ஹந்தகம்

மொஹமட், பாத்திமா, முஸ்தபா
83லும் நாம் நிர்க்கத்தியாகிப்
பார்த்துக் கொண்மிருந்தோம்
மூன்று நிலத்துக் காட்டினான்
சிங்கக் குட்டிகள்
இல்லை – அவை
நாட்டை விட்டுச் சென்றானே
என்று சூறிக் சூறி
அவர்கள் தீ வைக்கும் போது
வெட்டிக் குத்தும் போது
இராமலிங்கத்தையும் – பார்வதியையும்

வடமுனையிலிருந்து நீ சிரிப்பாய்
செல்லம்மா தங்கையே

எனக் சூறிக் சூறி
 பாடலில் – வரிகளில்
 இநுதய சாட்சியை மறைத்துக் கொண்டு

நிராயுதபாணிகளான நாம்
 நிர்க்கதியில்
 பார்த்துக் கொண்டிருந்தோம்
 தனித் தனியாக
 ஒவ்வொரு இடங்களில்....

சந்தி சந்தியாக
 அமர்ந்திருந்தாலும்
 நிராயுதபாணியான புத்தர்
 நிர்க்கதியானவர்...

தனது பெயரால் ஆயுதக் குழந்தைகள்
 நெருப்பு ஊர்வலம் செய்கையில்
 நானும் உனது வீட்டு முற்றத்தில்

தனித் தனியாக
 கண்ணீர் வழப்பதற்கும்
 பெருமுச்ச விழுவதற்கும்
 தேம்பி அழுவதற்கும்
 முகநாலில் கலிகை எழுதுவதற்கு

மேலாக இல்லையா
நிராயுதபாணிகளாக நாம்
இனைந்து செல்வதற்கு?

குறைந்த பட்சம்
ஒன்றாக வழிப்போமா
கண்ணர்
கண்ணர் பெரும் மழையாக
தீப் பிழம்புகளை அனைத்து
தரை தட்டும்.

பெருமுச்ச விடுவோமா ஒன்றாக
பெருமுச்ச சண்டமாருதமாக
கள்ள மஞ்சள் ஆடைகளைக் கழற்றும்....

தேம்பி அழுவோமா ஒன்றாக
தேம்பல்கள் கியாக
அவர்களது செவிப்பறைகள் வெழக்க....

உண்மை
புத்தரும் வருவார்
எங்களுடன்
ஒரே வரிசையில் நிற்பதற்கு....

1989ல் பிரசுரிக்க இயலாது யோன கவிதை

- மிரியந்த காஸ்லைகே

தாய்ப் பாலின் பாசத்தால்
பலம் பெற்று
கல்விப் பால் துக்கணயால்
அறிவு பெற்று
நாம் அறியக் கூடியவை மாத்திரம்
அறிந்து
எமது வலிமைகளைப் பெற
ஒன்றியேனந்து சென்ற போது
எமைப் பிழத்து
சிறையிலடைத்தனர்.

மன்ஷயிட்டிருப்பதேன் –
நிமிர்ந்து நிற்க இயலும் எங்களால்
என்றாலும்

இந்தச் சிறைக்ஷடத்து
 சூரை தாழ்வாகவும்
 சுவர்கள் குட்டையாகவும்
 உள்ளதாகக் கூறிய போது
 எமது கால்களை அவர்கள்
 வெட்டி ஏறிந்தனர் -
 கீப்போது - இனி
 சாய்ந்திருப்போம்...

கண்களில் பார்வை இருந்தது -
 என்றாலும் இந்த
 அந்தகாரத்திலிருந்து நாம்
 எதையுமே காணவில்லை.
 நாட்டைக் காண்பதற்கு
 ஒரு யன்னேலனும் தாருங்கள் எனக்
 குரலெழுப்பிய போது
 அவர்கள் எங்களது
 கண்களைப் பிழுங்கினர்.

செவிகள் கேட்கக் கூழியதாக இருந்தன.
 என்றாலும் இந்த
 வன்முறைகளின் எதிரொலிக்ஷடே
 செவிகளுக்கு இனிக்கையான எதுவும்
 கேட்கவில்லை.

நிறுத்துவோம் இந்த
 வெட்டோசைக்களையும்,
 ஓலங்களையும், சுக்குரல்களையும்
 எனக்
 குரலெழுப்பிய போது
 அவர்கள் எங்களது
 செவிகளை அடைத்து விட்டனர்.

மணத்தையும் நாற்றத்தையும்
 நுகரக் கூழியதாக முக்கு நன்றாக இருந்தது.
 இந்த அநீதியினதும் மோசழகளினதும்
 நாற்றத்தின் மத்தியில்
 மூக்கினை பரவசப்படுத்தக் கூழிய
 மலர்களின் மணமேதும்
 நுகரக் கூழியதாக இல்லை.
 இந்நிலையில் –
 இருப்பது எவ்வாறு என
 வினவிய போது
 அவர்கள் எங்களது
 முக்குகளையும் அறுத்தெறிந்தனர்.

எனவே,
 காரிஞ்சில் எதுவுமே
 தெரியவில்லை...

தடவிப் பிழுத்துக்
குரலெழுப்ப முற்படுகையில்
அவர்கள் எங்களது
நாக்குகளையும் இழுத்து
அறுத்தெறிந்தனர்...

இப்போது நாங்கள்
குஞ்சர்களாக....
செனிட்ர்களாக....
இளமைகளாக....
நொண்டிகளாக
இருக்கின்றோம்....

என்றாலும்
எங்களது இதயங்கள்
காரிருளிலும்
புத்தியுடன்
கதைத்துக் கொள்கின்றன –

எமது ஆத்மாக்களானோர்
சிறங்கள் கிடைக்கப் பெற்று
பறக்கின்றனர் –
நாடு முழுவதிலுமாக.

பசுவின் தாலாட்டுப் பாடல்

- ரத்னசிறி அவுந்கே

பால் கேட்டு முனை சுப்பும்
என் பிள்ளாய் அழாகே
பல்நாட்டு நிறுவனத்தார்
பாலெலகுத்தார் – காலை, மாலை!

உனதப்பன் அஞ்சில்லை
என் மாரில் பாலில்லை
மாரினே ஞஷித்து மாத்திரம்
நிம்மதி கொள் என் மகனே!

ஊஞ்சல் உனக்கேது
கயிறு தானே பொன் மாலை
உறிஞ்ச நீ முனைக் காம்பை
கொக்கு பார் பறக்கிறது....

தீயக் காட்டுப் பறவை
உன் முதுகில் நிற்கிறது
வாலில் அழுத்து அதை விரட்டு
சுற்றியோய் அதை விரட்டு

அநாரோ அநிவரோ
யாரழித்து நீ அழுதாய்
பாலெறுத்தோர் முனைக்காம்பில்
தொலையட்டும் இம்மன்னிலிருந்து

தூங்க வைக்கத் தொட்டிலில்வை
கவிதைபாட வார்த்தையில்வை
துளிப் பாலும் ஒல்வை எனினும்
பாசத்தால் மனம் நிரம்புகிறது!

வலிகாமம் மகஜர்

- வைக்மால் தயாரத்ன

அறம்,

நாம் கறுப்பு நிற இனத்தவர்
வெள்ளை நிற இனத்தாருக்கு
வெள்ளையாவதற்கு இடமளித்த
அறம்

நாம் கறுப்பு நிற இனத்தவர்
வெள்ளை நிற இனத்தவர்
முன்பாக
சாம்பரான - சிகைதந்த
கறுப்பு நிற இனத்தவர்.

இனி எமக்கு
வாழ்ந்த இடமெதற்கு
அழத்து - அழத்துச் செல்வதற்கு
எமக்கு கியலும்

வடக்கின் காற்றின்
தன்மையைக் கைப்பற்றிக்கொண்டே....

எம்மை நிறுத்த
உங்களால் இயலும் -
தங்கையின் குங்குமமிட்ட நெற்றிக்கு
துப்பாக்கி வைப்பதற்கு -
அப்பாவின் விபூதியிட்ட நெற்றியில்
மூன்று கோடுகளையும் அகற்ற -
அம்மாவின் சுருக்கம் விழுந்த நெற்றியில்
கறுப்பெண்ணைய் அடையாளமிட -
எஞ்சியுள்ள முகாமிலும் வேண்டுமாயின்
உங்களது வெள்ளை நிறுத்தைப் பூச -
உங்களால் இயலும்.

வெள்ளை நிறுத்தை நீங்களே
வைத்துக் கொண்டு
எமக்கந்த கறுப்பெண்ணையையே
புகட்டுங்கள்
தண்ணீர்ச்சாட இல்லாது போன இனத்திற்கு
துலா கிணற்றிலும் உள்ளவது
திராவகம் மாத்திரமே!

கறுப்பெண்ணையேயே ஒடுகிறது
நரம்புகளில்

குநுதிபோல் கணமில்லாவிழ்னும்
 மார்பிலும் சுரப்பது
 கட்டியான கறுப்பெண்ணைய்கே
 அழம்,
 நாம் கறுப்பு நிற இனத்தவர்
 கட்டியான கறுப்பு நிற
 எண்ணைய்கே ஒரும்.....

நீ கூறுகிறாய் இறந்து விட்டாயாம் நீ!

- மாயாதுன்ன ஹேவகே

இஞபத்தைந்து வருடங்கள்...!

நீ கூறுகிறாய்

இறந்து விட்டாயாம் நீ...

கொலையாளி நானாம்

இஞதயம் கிழித்துச் செல்ல

சூரிய தழகொண்டு குத்தினேனாம்

நான்.

உண்மையிலேயே

உண்மையைக் கூறினால்

எனக்கு

சரியாக நினைவில் இல்லை

குத்தியும் இஞப்பேன் நான்

குத்திலிட்டு

பாராமுகமாக
வந்திருக்கவும் கூடும்

மயானத்திலிருந்து தப்பிவந்த
அழியைப் போல்
கிடோ நீ
வந்து நிற்கிறாய்
திடென....
கிருபத்தைந்து வருடங்கள்
கிறந்திருப்பினும் -
எப்படி இருப்பது?

நீ கிறக்கவில்லை செல்லுமே,
கிருளிலும் கிருளான கிரவுகளில்
நீ மூச்ச விடுவது
எனக்குக் கேட்டிருக்கிறது....
எனவே
எப்படி நீ கிறந்திருப்பதானது?

துன்பம் கூழிய மாலைகளில்
நீ அழும் ஓசை
எனக்குக் கேட்டிருக்கிறது
நானென்று நான்
என்ன செய்வது?

நானும் கிறந்தது போல்
கிருந்தேன்.

நீ எப்படி
கிப்போதே கிறப்பது?
உனது பிள்ளைகள்,
மோசமெனினும் உனது மனைவி,
தென்னேந் தோட்டம்,
“யிபன்டர்” வாகனம்
ஏன் உனது
தினைக் குறிப்புப் புத்தகம்.....

சில வேகைளில்
நானும் மிகுந்த
தனிமையையே அனுபவிக்கிறேன்...
பழக்க தோழுத்திற்கு
மூச்செசுடுத்தாலும்
நெஞ்சில் ஒரு பகுதி
குறைந்துள்ளது போலும்.

உனக்கு
தர கீயலாது போய்விட்டது
என்னிடமிருந்த பெற்ற
மூச்சுக்களை -

திமெரனத் தானே
 நான் வந்து விட்டேன்
 உனை விட்டுவிட்டு வீரனைப்போல்.

மதிப்பிழக்க நான் நினைப்பதில்லை:
 ஏழையாக இருப்பினும்
 நாம் சற்று உயர்ந்தவர்கள்
 எனினும் நீ
 அதைவிட உயர்ந்தவன்
 நீ சுறினாலும்
 நீ நானுமல்ல.

அடிரம் பணித்துளிகள் இருப்பினும்
 உனது கண்ணீரை
 கிணங்காண இயலும்.
 புந்தோட்டத்தில்
 கண்கள் முழி இருந்தாலும்
 உனது வாசம்
 மிகவும் மாறுபட்டது.

நாம் தொடர்ந்தும்
 கூப்படியே இருப்போம்.
 தூர நின்று பார்த்துக் கொண்டு –
 நிறைவேற்ற பொறுப்புகள் கில்லாகு –

நாள் தோறும் வழங்க
வாக்குறுதிகள் இல்லாது –

நீ எப்படி நினைத்தாலும்
அப்படி நடந்தது நல்லது.
அதுதான் இன்னொழும்
உனைக் கண்டதும் திடீரென
நெஞ்சு படபடக்கிறது.

மச்சான்... திருகோணமலை!

- அஜந்த ரட்னாயக்க

அட்டா... சுந்தரமான திருகோணமலை...
உனை விட்டு வர நேர்ந்தகு
என் ஒதயம் கல்லாயிற்று
காரணத்தைக் கேளாதே
மச்சான் திருகோணமலை...

நீலக்கடல் அகைகளுடே
மீனைப் போல்
இலகுவாக நீந்தி
கழப்பழ செய்த காலத்தில்
கற் கோட்டை கட்டிய இடத்தில்
வோகன்ன விஹாரையில்
மலர் சாத்திய நினைவுகள்
ரம்மியமானவை நன்பா...

பனாப் கள் சிரட்டை மணம்
 இன்னும் மணக்கிறது
 நிலாவெளி செல்லும் வீதியில்
 பரிமளாயைக் காதலித்த விதம்...
 யுத்தம் நடைபெற்ற அக்காலத்தில்
 பான்ஷி ஆழய அக்காலத்தில்
 சோமே
 கால் இழந்த விதம் ஞாபகம்
 பெரிய குளக் கட்டில்
 அக்காலத்தில்
 நீ அழுதாய் எமக்குத் தெரியாமல்
 மச்சான் திருகோணமலை...

வெல்கம் விஹாரைக் காட்டில்
 அப்பா சேகனேப் பயிர்ச் செய்த
 அக்காலத்தில்
 வேலை முழந்து
 வெந்நீர்ப் பொய்கையில்
 மாலை வெந்நீரில் குளித்து
 பால்ச் சாலையில்
 “தமிழ்ப் பால்” குழுத்தகு
 நினைவுக்கு வருகிறது...
 வர இயன்றால் இன்றும் வருவேன்
 மச்சான் திருகோணமலை...

மாட்டுப் பட்டி அருகில்
 செல்லச்சாமியின்
 பனங்கொட்டில் கடையில்
 பினாட்டுச் சாப்பிட்டோம்,
 “இது தரையில் போட்டு
 காலால் மிதித்துச் செய்யிறது” என
 பெரியோர் கூறினாலும்
 ருசித்து ருசித்து நாம் சாப்பிட்டோம்...
 அந்த ஞாபகம் மிகவும் சுவையானது,
 அது உன்னால் தான்
 மச்சான் திருக்காணமலை!

“வெறுமனே” சிங்களம் கற்பித்த
 ஹேவா சேரின் வகுப்பிற்குச் சென்ற
 மந்தாத் – சிவபிரகாஷாடன்
 ஜகத், விமலே, பீற்றர், ஜயம்பதி,
 குசமா, தனுஸா, ரூபிகா
 அனைவரையும் ஒன்று சேர்த்து
 நான் வருவேன்
 அன்மையில் ஒருநாள்
 உனைக் காண
 மச்சான் திருக்காணமலை!

கோணைஸ்வரம் கோவிலோரம்
 “காதல்கட்டு” அருகிலிருந்து

சித்ராவின் கைப்பிழத்து
 பாய்வேன் ஒங்கிருந்து என
 வேழக்கையாய் சூறிய போதும்
 சிரிக்கவில்லை...
 அன்றவள் அமுதாள் உண்மையாக
 உனக்கு ஞாபகமா
 மச்சான் திருகோணமலை?

வருடங்கள் பல கழிந்தும்
 என்னிலிருந்து தூர விலகி நீ
 வயதாகி நான்
 தனித்து நின்று
 எழுதுகிறேன் இவ்வாறு
 கழிந்த காலங்கள்
 மச்சான் திருகோணமலை
 எவ்வளவு சுந்தரமானது?

அடேய்....
 எனது அம்மாவின் மீதானது போல்
 பாசம் உன்மீது எனது!

முட் புதருக்குள் பூ சிரிக்கும்!

- சஹன் ஹேவாகமகே

கடந்த ஒரு நாளில்
உதகுகளில் தரித்த
நாங்கள் முணுமுணுத்த
தந்திரக் கதையில்
அழற்பத்திலிருந்த சுவையான வரிகள்
அவர்களுக்கோ –
உயிர்பறித்த கெட்ட வரிகள்!

“போடர்”களின் எல்லைகளின் வாய்கள்
பனை வேலிகள் – முட்கம்பி கொண்ட
மறுபுரத்தில் பூக்கும் ரோஜா
குத்தினாலும் இயலாது பறித்துக் கொள்ள
கடுமையானவை இனவாது முட்கள்.

மணம் நிறைறந்த கனவுப் பொட்டு
சிறிது, சிறிதாக

தோட்டாக்களிட்டு

பறிக்க எண்ணிய ரோசாப் பு
சினாந்த முகம் சினமாகிப் போகும்
வடதியைசியின் பெளர்ணமியில்
நானோப் பூக்க பார்க்கும் கண்கள்.

எங்களது பூக்கள்

பூக்கப் பூக்க
முட்புதஞக்குள் – வணாந்திரத்தில்
தேழுக் கொள்ள போகும் தாளம்...
பொட்டு வைத்து மொட்டுக்கள்
பனை வேலியநுகில் முட்புதஞக்குள்
பூத்து – சஞ்சாகியதோ கனவுகள்.

ராஜேஸ்வரி, தங்கேஸ்வரி, சுபலட்சமி,
சரஸ்வதி, பார்வதி, பிரமிளா
வாநுங்கள்....வாநுங்கள்
முட்புதஞக்குள் பூக்கள் சிரிக்கின்ற
இப்பாதையில் வந்து செல்லுங்கள்.

என்ன செய்வோம் சரோஜா நாம்...?

- வெனுரா சுனத் குமார

உங்களது குடும்பத்தில் மூத்தகும் “மகள்”
எனது குடும்பத்தில் மூத்தகும் “மகள்”
இவர்கள் ஈழ வேண்டுகிறார்கள்
மூத்தகு - மகனாக வேண்டுமென்று.

நீலநிற சிறு ஆடைகள் யைத்து
வீடு முழுவதும் பையன்களைத் தொங்கவிட்டு
நேர்த்திக் கடன் வைக்கும்
அம்மாவை நீ
அச்சத்துடன் பார்க்கிறாய்...
என்ன செய்வோம் சரோஜா நாம்?...

“மகன் பிறந்தால் ஏழு நாட்கள்
ஊருக்கே உணவளிப்போம்”
தானம் உண்ண வீட்டுக்கு வந்த

பிக்குமார்களிடம்
அப்பா கூறுகிறார்!
அவர்களுக்கு உணவளிக்கும் போதும்
சரோஜா நீ
யோசித்துக் கொண்டிருக்கிறாய்.

முத்து தமையனின்
முத்து மகளுக்குப் பெட்டை....
அக்கா அவனேப் பார்க்கிறாள்....
ரகசியமாக உங்களிடம்
ஏதோ காதில் கூறிவிட்டு
சத்தமிட்டு சிரிக்கிறாள்...
இயலாத குறைக்கு
சரோஜா நீயும் சிரித்துவிட்டு
என்னேப் பார்க்கிறாய்...
விழுவதற்கு அதோ... கீதோ...
கண்ணீர்...
நான் அதைப் பார்க்கிறேன்.

நானே காலையிலேயே
“ஸ்கேன்” பண்ணச் செல்ல
வீட்டில் சுபநேரமும் பார்த்து விட்டார்கள்.
சித்தார்த்தனா.....யலோதராவா
எனக்குத் தேவை....
எனக்கே புரியவில்லை சரோஜா...

மீனாட்சி

- வஹிரு மதுரங்க வியன ஆராச்சி

மல்லிகைப் புக்கள் ஒழிய
கருநிறக் கூந்தலின் வாசனைக்கு
வண்டுகள் மொய்க்கும்
பாதையோரங்களில் –
சலங்கை நாதம் எழும்
ஒருவித தாளத்துடன் –
மீனாட்சி போகிறாள்
நானின்றி இவ்வாறு....

முன்னைய எமது உறவுகள்
மணம் வீசும் தினமும்
எம்மிஞவர் இருபுறமும் தோள்காத்து
இநுப்பது எவ்வோ....தெரியாது!

உன் கிதயம் சிகைதந்தகு
தோட்டாவிற்கு
அகைத் தாங்க இயலாது போயிற்று
சிங்கள கிதயத்திற்கு
தெரிந்தும் தெரியாதகுமான
கிடத்திலிருந்து
உன் குரல் கேட்கும் போது
தற்கொலை செய்யத் தோன்றுகிறது
தற்கொலைதாரி போன்று.

“நிலா...நிலா...ஓழவா” எனக் கூறிய
எனது நிலா

என் உலகை கிருளாக்கிய
பெளர்ணமி நிலா

வியந்தாலும் அமாவாசை
கிப்போது தினந்தோறும்

பூத்தாலும் ஆயிரம் பூக்கள்
உன்னேனப் போல்
கார்த்தியைப் பூவைத்
தேட இயலாது.

தாமரைகள் பற்றிடு...

- யோசிரியர் சுனந்த மகேந்ர

நான் பார்க்கிறேன் சுற்றுமுற்றும்
அவளில்லை என் அருகே
என்னுடன் வந்த அவள்!

‘நீ எப்போகே?’

‘நான் இப்போகே’
அவள் சூறுகிறாள் மென் சூரலில்

‘என்னிடம் சூறாமல் ஏன்
நீரில் இறங்கினாய்?’

அவள் சிரிக்கிறாள் –
எந்த வார்த்தைகளும் இன்றி...

அவள் குட்டையின் நடுவில் நிற்கிறாள்
தாமரைகளைப் பறித்தவாறு!
‘இத்தனை தாமரைகள் எதற்கு?’

‘எனக்கு மட்டுமல்ல...
இஞங்கள் நான் வரும்வரை”
அவள் கை நீட்டிக் கூறுகிறாள்!

‘ஓந தாமரை உங்களுக்கு!
இன்னொரு தாமரை எனக்கு”

‘ஏனையவை?’

சிறிது நேரம் செல்லும்வரை
அவள் எதுவும் கூறவில்லை.

‘ஏனையவை?’ நான் கேட்டேன்.
‘அழகுக்காக அருகில் வைத்துக்கொள்ள’

‘குட்டைக்கே பெருமை சேர்க்கும்
தாமரைகளை
குட்டையிலிருந்து பறித்து?’...
நான் கேட்கிறேன் –

மெளனமாக இருக்குமாறு அவள்
யசகை காட்டுகிளாள்!

தோழிலாளர்களின் தேநீர் இடைவேளை!

- யாக்கிரம கொழுதுவக்கு

பெட்டிக் கடை பலகை வாங்கு நீள

வடைகளை உண்டும்

பலகாரங்களை உண்டும்

வெறுந் தேநீர் அருந்தி - புகைத்து

நீங்கள் சூழ

கயைக்கிற்றகள்...

கயைக்கிற்றகள்...

போட்டி மனப்பாங்கில்...

பரிகாச மனப்பாங்கில்...

‘ரொம்ப அநியாயம்

அது எங்கட ஆளல்லோ...

என்ன காரணம்?...

எங்கே நீதி?

அப்படி இயலாது...
நாஸ்கள் எதிர்க்கிழோம்..."

எந்நாளும் கதைக்கிறீர்கள்...

வாழ்க்கைச் சக்கரம் சுழல்கிறது
சதுரஸ்கப் பலகையில் காய்கள்
வெட்டப்பட்டு... வெட்டப்பட்டு...
துார எறியப்படுகின்றன...
வார்த்தைகள் கேட்கின்றன –
தீப் பொறிகள் போன்று!
வார்த்தைகள் உள்ளெடுக்கின்றன –
நீர்க் குழிழிகள் போன்று!

பெட்டிக் கடை பலகை வாஸ்கு நீள
வடைகணை உண்டும்
பலகாரஸ்கணை உண்டும்
வெறுந் தேநீர் அருந்தி – புகைத்து
நீஸ்கள் சூழ
கதைக்கிறீர்கள்...
கதைக்கிறீர்கள்...

போட்டி மனப்பாஸ்கில்...
பரிகாச மனப்பாஸ்கில்...

குழல் உாதப்பட்டதும்
வேலைக்கு ஒடுகிற்கள்!

மக்கள் மேலே வேலை!
மக்கள் கீழே வேலை!

எனக்கு வேதனையாகவும் இருக்கிறது!
எனக்கு அச்சமாகவும் இருக்கிறது!

ய്ചோதராவுக்கும் கனவுகள் இருந்திருக்கலாம்

- குருகொட சிறிவிமல தேரர்

அழகுப் பெயரொன்றைச் சூட்டி
நெற்றியில் பொட்டிட்டு
எச்சில்படித்திய வாயில் எழுத்துக்கூறி
ராகுலனைக் கொஞ்சதற்கு
யசோதராவுக்கும் கனவுகள் இருந்திருக்கும்
'மொன்ஷீசோரி' செல்லும் போதே
பிரதேச தேசிய பாடசாலைக்கு
விண்ணப்பித்து
சிறந்த பாடசாலைக்கு ராகுலனைச் சேர்க்க
யசோதராவுக்கும் கனவுகள் இருந்திருக்கும்
'போ' கட்டி
• கிரையினை முகத்தில் புதைத்து ஒடுக்கின்றபோது
ராகுலனை ஓழஸ்குற அணிவித்து
அப்பாவின் கையில் புத்தகப் பையினைத்
தொங்கவிட்டு

ராகுலனை பாடசாலை அனுப்புவதற்கு
 யசோதராவுக்கும் கனவுகள் இருந்திருக்கும்
 விடுமுறை கிடைக்கின்ற போது
 விவாகம் செய்திருந்தாலும் செய்யாததுபோல்
 பிள்ளைகள் இருந்தாலும் கில்லாததுபோல்
 மாமியாறிடம் பிள்ளைகளை ஒப்படைத்துவிட்டு
 சித்தார்த்தநாடன் ஒரு ‘ரவுன்’ போவதற்கு
 யசோதராவுக்கும் கனவுகள் இருந்திருக்கும்
 கையில் தொங்கி வலது கையினை
 அரவனையுத்து
 ‘கோல்பேஸ்’ பட்டம் விடும் கேளிக்கைக்கு
 • வன்கோல்பேஸ்’ சுற்று ‘சொபின்’ அலைகள்
 செல்வதற்கும் கனவுகள் இருந்திருக்கும்
 கிருட்டில் சோளப் பொரி பிழியினைத்
 தேழுத் தேழு
 ‘லொலிபொப்’ போன்ற ‘சவீ’ எதையேனும்
 உண்டவாறு
 விளக்கனைந்த நேரத்தில் சித்தார்த்தரை
 நெருங்கி
 திரைப்படம் பார்ப்பதற்கும் கனவுகள்
 இருந்திருக்கும்
 யாது செய்வது
 பாவம் அவள்
 அனைத்தும் தீக்கிரையானது
 சித்திரை நிலவும் உதித்திருந்தது

உத்தம தீணம்

- வை.அ.ஆர். குணசிங்கம்

செழிகளின் தலைகளில்
அடைப்புகளாகத்
தளிர்களே? உண்டு
மணம்:
மணம் நிகழும்
பூக்களின் சுபாவம்
மனோ ரம்யமாகும்!

“தறித்திரியப் பிழப்பு”
தொலை தூரத்திற்கும் அப்பால் போயிற்று”
என
வீதி முழுவதையும்
இரு கரைகளாக்கும்
சந்தோஷ நதி!
?

கண்ணர்ப் புகையினால்
 தெருவைத் தீ முட்டும்
 அழ தழ ராணுவம் இன்றில்லை.
 ஊர்வலம் முன்னேறுகிறது!

வெற்றி மழக்கி
 நவ இளைய சிகப்பு வீரர்கள்
 உரிமை ஆயுதங்களை ஏந்தியவாறு
 பொது ஜன ஊர்வலம் முன்
 எதிரின் பால்
 அங்கீகரிக்கப் படுகிறது.

மாழ வீட்டு
 ஜன்னல் பிளவுகளினாடாக
 புளித்துப் போன
 முகங்களைத் தொங்கவிட்டு
 கொஞ்சம்
 வசதிபடைத்தோர்
 பார்த்துக் கொண்முருக்க

தங்க அன்னப்பட்சிக் கூட்டமாக
 கொழிகள் அதைகின்றன
 தேவலோக
 ரோஜாப் பூங்காவாக

ஜன நதி
நகர நடுவில் சேர்கிறது!

கொல்லன் பட்டறைகளின்
உரிமையாளர்களும் அவர்களே!
விவசாயப் பேட்டைகளின்
உரிமையாளர்களும்
அவர்களே!
உரிமையை வென்றவர்களே
மண்ணின்
நிஜப் புதல்வர்கள்.

துன்பப்பட்டோர்,
ஜன
உபகாரத்தைப் பெற்றோர்...
தமிழ்
சிங்களம்
என
வித்தியாசமில்லை
இவர்களே
உண்மையான
ஜன வீரர்கள்!

பனிவிழு தாது

- பவன் அஞ்சன

கறுப்பு வர்ணம் பூசிய பூவெளி அநுகே
போதையேறிய மென் உதடுகள் ஏழ
அசைக்கையில்
ஹந்தான பக்கமிருந்து வரும் மூச்ச மேகத்தில்
உனது கிளாநகை நிரம்பிய விழிகளை
வரைந்தவர் யார்?
மென்னிறுள் மூச்சலையாகி மேக உணர்வில்
உயர்ந்த சிடார் மரக் கிளைகளினிடை மிதந்து
கீழே
மனம் முழுக்க மிருதுவான பாதும் பதித்து
சுரண்டி அனைத்திடமும்
ஙிந்தளவு மனதை நோவிப்பதேன் தனிமை?
தூரத்தே உண்ணிப் பூக்கள் பூத்துக் குலுங்கும்
நீரேந்து வெளி முழுவில்
நினைவுகள் தேங்கி பள்ளத்தாக்கின்
எல்லையில்

காதலை அளவிடும் அளவீடு

- ரஸ்மிக்க மன்டாவல

தெரியுமா,

காதலை அளவிடும் அளவீட்டை?

ஏன் சிரிக்கிறாய் ஜூலியட்

காதலை அளப்பது கத்தியின் உடோயாம்

இல்லையேல்

தோட்டாவின் வேகத்திலாம்

சூறுவது நானேல்ல

பத்திரிகைகளில் நாளாந்தும் இருக்கிறது

இதயத்தைத் துளைத்துப் போகும் கத்தி

எந்தளவு காதலினை அறியக்கூடும்

தோட்டாவொன்று வேகமாக நெஞ்சினில்

மோதும்போது

காதல் பொங்கி வழிந்தோழுமன்றோ ஜூலியட்

உனக்கும் கத்தியில் காதலை அளவிடத்

தோன்றியதா

முறைத்திட வேண்டாம் ஜூலியட்

இப்போது நாம் சிலைகள் மாத்திரமே

காதல் வரலாறு

- அசங்க நுவன் சாகர

அருகு,
உயனோச் சுமந்து
பொன் அன்னோச் சிறுகு
முனையில் பறந்து செல்ல
கிந்த
ஏறியிலிருந்து வெகு தூரம்
மனதில் மனது கைவிடப்பட்ட
காதலின் வரலாற்றை
கிடைபின் உனது பெயரால்
எழுதுகிறேன்
தீ வைத்து மனதை

பாய்தல்

- சுமந்த இலையெழும்

பாய்ந்து கொள்ள முடியுமெனில்
ஓரே மூச்சில்–
தியவன்னா ஒடைக்கப்பால்...

கரை சேர்ந்த கயததான்:
நாலா புறமும்
வாழ்க்கை முழுகும்
என்ன சுகமான வாழ்க்கை...!
சுவர்க்கமா?
அது எதற்கு?
இதற்கு ஈடாகுமா...?

அறிவு தெரிந்த நாள் முதல்
அழிய ஆட்டுமெல்லாம்
இதற்குத்தானே!
கொடுத்தது–

பத்துப் பதினெண்ட்கு பேர்ச்சஸ்

(அரச காணி)

இடுத்தியது-

வெள்ளைச் சாரம், பணியன்

சூறியது-

மொழியைப் பற்றி எழுதியது-

நாட்டைப் பற்றி பஞ்சகியது-

தர்மத்தைப் பற்றி

பாய்ந்து கொள்ள முழுமானால்

தியவன்னா ஒடைக்கப்பால்....

எனக்குப் பிறகு

எனது மனைவி...

அதன் பிறகு பெரிய மகள்...

அதன் பிறகு இளையவள்...

பரம்பரை பரம்பரையாய்

உலகு அழியும் வரை

செழிப்புடன் வாழு...

பாய்ந்து கொள்ள முழுமானால்

தியவன்னா ஒடைக்கப்பால்...!

(இலங்கை பாராளுமன்றம் தியவான்னா
ஓயாவுக்கு நுழவில் அமைந்துள்ளது)

வந்தேன் நான் வர்த்தக வலையத்திற்கு!

- சுந்தமாலி அமரதுங்க

பால்ய காலம் கழிந்து
இயளை காலம் அழைத்து...
இதயத்திற்கு விடுக்கின்றது எச்சரிக்கை
பணமும், செல்வாக்கும் வாழ்க்கை யென்று!

இனி... என்ன செய்வது
வயிறு காய்ந்து சுருங்கும்போது...
தொழிலின்மை இதயத்தை பிளக்கும் போது
இளமை விழ்மும் போது
இனி... என்ன செய்வது?...

கண்ணீரின் சுவையைத் தோற்கழுத்து
இரத்த தாகமெழுக்கிறது-
இளமைக்கு கையதைத்து...

அடிதங்கள், காடைத்தனங்கள்
 பணநோட்டுக் கட்டுகள்
 வைக்கின்றனர் கைகளில்
 யாரவர்கள்? தெரியுமா?...
 சந்திரனை, சூரியனை, தாரகையை
 கொண்டு தர
 வாக்கறுதி வழங்கி
 மனிதர் மத்தியில் தலைவராக
 வர முயல்பவர்கள் தான்...
 ஓ... இளமை தடுமாற்றமானது
 வாக்கறுதிகள் நியேறவேறாது
 போகையில்
 இளமைக்கு இனி...
 சுழிசையோ, வீடோ, மாளிகையோ....
 அரண்மனையோ எல்லாம் ஒன்றுதான்!
 முதலாமாண்டு பாடப் புத்தகத்தின்
 முதல் பக்க முதலெழுத்தான்
 “அ” வில் அம்மாவென எழுத்துக் கூட்டி
 நானை உலகைக் காண பழுத்த எம்மை
 வீதி முன்னால் பாய்ந்து எமது
 எதிர்பார்ப்புக்களை சிதைத்து தள்ளி
 விட்டதேன்... ஏன்...
 சிறு தொகை உள்தியம் பெற?...
 நிந்த வலைய நகரில்

பலகையிலான தங்குமிடங்கள்,
கோரைப் புற் பாய்,
ஜாகி மெசின்-அதன் பின்
வாழ்க்கை என்றாகி விட்டது!

ஓன்றாகக் கயிறு திரித்தாற் போல்
தூங்கும் சகோதரிகளின்
பெருமுச்சக்களால் தான் இரவு சூடேறுகிறது...

ஓரு துண்டு பாண் சாப்பிட்டு
வெறும் தேயினைச் சாயத்தையேனும்
பஞக... ஜேயா என் தாய்க்கும் தந்தைக்கும்
சிறிதேனும் உதவுதற்கு இந்த
அற்பத் தொகை உள்தியம் போதுமா?...

இதயத்தில்
சிக்குண்ணிழநுக்கும்
எதிர்பார்ப்புகள்
சிறகழப்பது எப்போது?...

சோற்றுப் பொதியை
கட்டியனைத்தவாறு
“கெண்மன்” நோக்கி போகுகையில் நன்பிகள்
புடைசூழ்ந்து...

அபூர்வ ஸ்நேகபாவம்
 கிதயத்தில் புரஞ்சும் எல்லோரினதும்
 கறிகள் பரிமாறப்படும் ஒவ்வொருவரினது
 சோற்றுப் பொதிகளினாடை!
 கறள் பியத்த குழாயில் கையேந்தி
 சில மடக்கு நீரைக் குழத்து...

மல்லிகை-267 ஏப்ரல்-2000

பட்டினி

- சுந்தியா குமாரி வியனகே

வகுப்பில் கொடுத்த கட்டுரையை
எழுதினாயா எனக் கேட்கும் போது
அப்பாவியாய்
பயம் நிறைந்த விழிகளோடு
மெளனமாய் எழுந்து நிற்கும் சாந்தனி.

வீட்டில் வைத்து எழுதி வருமாறு
நேற்றுக் கொடுத்த கட்டுரையை
எழுதி விட்டதாகத் தெரிவிக்க
யைகளை உயர்த்தித் தெரியத்துடன்
இன்று சிரித்து நிற்கும் சாந்தனி

முழு வகுப்புமே
ஐச்சர்யத்துடன் பார்க்கிறது அவனை

விடயங்கள் தெரியாததால்
 வேறு நாட்களில்
 புள்ளிகள் கிடைப்பது குறைவு
 அவளுக்கு

வேறு நாட்களில்
 அதிகப் புள்ளிகளைப் பெறும்
 மாணவிகள்
 கிண்று நீ எழுதி வந்த
 பட்டினி கட்டுரையின் முன்
 தொற்றே போயினர்

யாத்ரா-3

சாத்தானின் இரவு

- அய்வோ விராந்த யெற்றாண்டோ

இரவு பயங்கரமானது
இறுக்கமான இருள்
வெளவால்களின் ஓலங்கள்
நாய்களின் குரைப்பு
இரவின் அமைதியை தகர்த்தெறிய
இரவு தரித்திரமானது.

வேகமாக இரைச்சலுடன் கிராமத்தை நோக்கி
வரும் சிப்பாய்களின் 'ழரக்' வண்ணி
அதிலிருந்து இறங்கும் சிப்பாய்களது
இரும்புச் சப்பாத்து ஓசை
குறுரமானது, அச்சம் தருவது

கதவினை உடைத்து உட்சென்று
எழுப்பும் கர்ஜனைகள்
அச்சமும் பயங்கரமும் ஏற்படுத்தும்.

‘ஜயோ’ எனது அப்பாவி மகனே
கொண்டு செல்ல வேண்டாம்’

தாய் நிலத்தின் மீது மோதி
குரல் எழுப்புகிறாள்.
அவலக் குரல் நடுவில்
துப்பாக்கியின் கொழுர சப்தம்
தொடர்ந்து எழுந்து அதிரவைக்கும்.

அவலமாய் மாறிய தாயின்
பிள்ளைப் பாசம்
ஏழ கிராமங்கள் வரை
தொடர்ந்து செல்லும்

பூமியின் மீது படுத்துக் கொண்ட
இன்னோடு மகன்
நியாயத்தின் பெயரால்
இறந்து விழுவான்.

அநியாயத்தின் கிரவு
பொய்க்கையின் கிரவு
பயங்கரமான
சாத்தானின் கிரவு

நிமலராஜனீன் அம்மா.....!

- மஞ்சள வெடுவர்தன

இத்மா மயங்கிக் கிடந்தது
நான் நிமலராஜனீன்
அம்மாவுக்குக்கொறு
கழுதம் எழுதினேன்.

ஓரு போதும் கண்மிராத
அன்பான அம்மா
உன்னைக் காணவும் இதைச்
உன்னைக் கண்டு வந்வதற்கும்
இவர்கள் எமக்கு கிடம்
தரமாட்டார்கள்
தாய்மார்களைக் கூட
இங்குள்ளோர் தெரியாதவர்கள்

அவள் அனுப்பிய கழகத்தில்
 எனை விளித்திருந்தாள்
 ‘மகனே உன் கையெழுத்தும்
 நிமலனின் கையெழுத்து போன்றதே
 உணர்க் காண ஆசை’

அவளது கழகத்தில்
 எனது ஆத்மா மீண்டுமொரு முறை
 உற்சாகம் கொண்டது
 அனைத்து “பெரியர்” களையும்
 தான்ய நான்
 காணச் சென்றேன் அவனை

அவளின் அன்பின் முன்
 விழுந்து முத்தமிட்டேன்
 அவளது வெழுத்து பாதங்களை

‘அம்மா உன் பாதங்கள்
 என் தாயின் போன்றவையே’
 குனிந்து ஸ்ரேகமாய்
 விரல் கொண்டென்
 தலை கோதினாள்.

‘மகனே உன் சிரசு
 நிமலீன் போன்றதே’ நிமிர்ந்து நானவள்

மன் நின்றேன்
‘அம்மா உன் பாசக் கைகள்
என் தாயின் போன்றவையே.

அழசயால் கண்ணிமைக்காமல்
எனையவள் பார்த்து
கொண்மிழந்தாள்.
சிரிக்க நான் முயன்றேன்
‘மகனே உன் சிரிப்பு
நிமலின் போன்றதே’

உடன் அவள் விழிகளில்
மெல்லிய நீர்க் கோடுகள்
விழித்து வந்தன.
‘அம்மா இந்தக் கண்ணீர்
என் அம்மாவின் போன்றதே’ !

ஜனவரி
ஏப்ரல் 2003 சுட்டும்விழி

கோடதுணியாவ பாலம்

- டி. எம். இம்ரான் கீர்த்தி -

நீர் முட்டையினால் சிறந்த
மஹ ஓயா
மகா நதியாகப் பாய்ந்து செல்கையில்
நதியை ஊடறுத்து
அந்த
நீர்க் குத்திகளைப் பிளந்தெழுந்த
சிறிய பாலம் நான் !

நீள முள் குட்டை
நிமிட முள்
எவருக்குமே
நேரத்தைக் காட்டாத
கழகாரக் கோபுரத்தின் கீழ்

பயணற்ற தியானத்தில் ஆழ்ந்திருக்கும்
சிறிய பாலம் நான் !

உயர்ந்த இடத்தில்
தலை சாய்ந்து
குட்டை இடத்தில் நீரோடும்
சட்டமில்லா ஓழாங்கு
எவ்வரமில்லா பாடலென
உலகு கூறும்
சிறிய பாலம் நான் !

ஓசை எழுப்பிப் பாய்ந்தோடும்
கலங்கள் நீர்
பொய்க் குரல் எழுப்பும் போது
அமைதியாகப் பயணிக்கும் தெளிந்த நீர்
மெதுவாக முனங்கும் சப்தத்தைக்
கேட்டுப் புரிந்து கொண்ட
சிறிய பாலம் நான் !

தூரத்தே இருந்து சுமை சுமக்கும்
தூரம் காரணமாகத் துன்பம் சுமக்கும்
தூரம் காணாமல் அநுகைக் காணும்
அநுகாணமயினால் குன்பம் காணும்

இநுக்காலும் இயைக்கப்படாத
 கரைகளிரண்டை இயைக்கும்
 பாசத்தின் பாலம்
 உநுவாகும் வரை காத்திருக்கும்
 சிறிய பாலம் நான் !

ஞானம் – 100லூவது கிடழ் – எழுத்து நல்ன
 கிலக்கியச் சிறப்பிதழ்

சோமாவதி

- அனோமா ராஜகருணா

திம்புலாகல குன்றின் விகாரைக்கு
கிருபத்தியெட்டாம் நாள் தானத்திற்கு
குளத்து மீன் தேழக் கொண்டு
சோறும் கீரையும் சமைத்துக் கொண்டு
என் முறை தவறாமல் கொண்டு சென்று
கொடுக்கும் சோமாவதி நான்!

மன்னைம்பிட்டியும் பாலத்தின் கீழ்...
‘யூஸ்பென்சரி’யின் ‘கிளினிக்’ நாள்
கர்ப்பவதி ஓஹமலதாவை வைத்தபடி
பிரம்புக் கட்டொன்றும் கட்டி வைத்து
யைல் கணக்கில் ‘யைக்கிள் ஓட்டும்
அரலகங்கில எல்லை வாழ்
சோமாவதி நான்தான்!

மாலையில் சேனை காக்கச் சென்ற
 ராமச்சந்திரன் காணாமற் போன காலை
 தாய்க்கு மகனைத் தேழத்தர
 பிள்ளைகளுக்கு அப்பனைத் தேழத்தர
 வெலிக்கந்தை ‘கேம்ப்’ ‘கேட்’யின் முன்
 பார்த்திருந்த சோமாவதி நான்!

பயிரேதும் பலன்தரா வெக்கையிலே
 மோதி மோதி வயிறுகள் காய்கையிலே
 சோளம் கொஞ்சம் கீரை வகை
 மரவள்ளித் தண்டு ஏதேனும் நட
 கிடுப்பில் நீர் கொண்டு வர
 குழாய்க் கிணற்றுக்கு நடை போடும்
 அதே சோமாவதி நான்!

பள்ளியகொடல்லவுக்கு புலிகள் வந்த
 ராத்திரியில்
 கட்டிய ஆடைகளுடன் காட்டினால் புகுந்தவர்க்கு
 அரிசி, உணவுப் பொருள் பெற்றுத் தர
 கொழும்புக்கே படையெடுத்த பிச்சைக்காரி
 கையிலொரு சதுமில்லா சோமாவதி நான்!

சிதைந்த இரண்டு மூன்று கட்டிடங்களில்
 கிருநாற்று எழுபது பேரினது கல்விக்கு

அதிபர் மாத்திரம் நியமிக்கப்பட்ட ஒரேயொரு
பாடசாலையில்

நியமனமின்றிக் கற்பித்து வரும்
ஒரளவு ‘ஓ லெவல்’ பாஸான சோமாவதி நான்!

அப்பா மகேஸ்ரன் யோகராஜன் மூலம்
அம்மா சீலவதி மதுரப்பெஞமவுக்குப் பிறந்த
முத்து மகள் சோமாவதி நான்!

அவர்களது அச்சுறுத்தலுக்கும்
இவர்களது சந்தேகத்துக்கும்
எத்தினமும் ஆளான
எல்லைவாழ் சோமாவதி நான்!

: யாத்ரா - 6 ஜீலை-செப்டம்பர் 2001

சிந்துஜாவின் வாழ்க்கை

- அனுரா கே. எதிரிசூரிய

செய்தி:

யாழில்பாணத்தைக் கைப்பற்றிய
சந்தர்ப்பத்தில் இலட்சக்கணக்கான மக்கள்
தம் இருப்பிடங்களை இழந்தனர். அன்ன
அங்காரமின்றி ஒவ்வொரு இடமாக நாம் செல்ல
நேரிட்டது. மீண்டுமொரு தடவை வீட்டுக்கு வந்து
பார்த்த போது எனது இருதயமே கிள்ளாது
போயிருந்தது.'

இந்து மகளிர் கல்லூரியில் கற்கும் 15 வயதான
சிந்துஜா ரங்கநாதன்

உத்தியோக பூர்வ அடைகளை
அணிந்த
திருட்டுப் பாலிகள் வந்து
எங்களை விரட்டினர்

யைக்கனைப் பின்னால் கட்டி
 அழக்துகைத்து
 கிழத்துக் கீழே தள்ளி
 கடத்திச் சென்ற
 எனது கிருதயத்தைத் தேழி
 நான் செல்கிறேன்
 முருகன் கோவிலின்
 கோபுரக் கலச
 மணல் துகள்கள் சூடத் தாலாட்டினா

பனை மரங்கள் சூட
 செவிக்கனைத் தீட்டிக் கேட்டறிந்தன-

வாகன ஊர்வலத்தில் செல்லும்
 எனது கிருதயம்
 துலாக் கிணற்றியில்
 கலங்கிய நீர்க் கண்ணீரில்
 அப்பாவின் நெற்றியிலே
 திருநீறைக் கழுவும் வியர்வையில்

வெங்காயப் பூக்களின்
 வாசனையறிந்த
 எனது கிருதயத்தை
 பலவந்தமாக எடுத்துச் சென்றனர்

அது

அழுவதாக இருக்கும் வைராக்கியத்தில்
என்கு மறைத்தாலும்

அது விம்முவதைக் கேட்டு
பாடுவதாகத்
திருப்பகள் சூறக் கூடும்

கழுத்தை நெரித்து
எவஞ்செய்தேனும்
பாடலைப் பறிக்க முழியாது

மீண்டும் என்னிடம் தராவிட்டால்
எனது இருதயம் உள்ளேமயாகும்
எனக்கொரு இருதயம் இல்லாது போகும்

யாத்ரா-9 ஏப்ரல்-ஜீன் 2002

கபானாவுக்கு வந்த காநல்

- கவில எம்.கமுகேஸுங்

திடுக்கிட்டு விழிக்கிறேன்
கிளை நுனியில் பனிப் பு
தேம்புகின்ற குரல் கேட்கிறது
தூரகைகள் ஒவ்வொன்றும்
தம்மைத் தாமே
அயணத்துக் கொள்வதைக் காண்கிறேன்
மரணங்களற்ற வீட்டில் பிறக்கிறது
மரண வீட்டின் ஒலம்
இருக்கள் உள்ளுரவும் விழிகள்
வெளவால் வீட்டினைக் கைவிடுகிறது
தூரப் பார்வை ஒய்ந்து
கிட்டப் பார்வை கீப்போது உலர்கிறது
இரவு நேரம் உனது கபானாவுக்கு வந்து
பித்தால் முத்தமிட்ட மார்பகங்களைப் போன்று
சந்தோஷம் மின்னுகிறது

அதன் பின் ஞாபகமா
 அயரை சமாந்திர ரகசியத்தை
 காதில் முணுமுணுத்த விதம்
 இக் காற்றின் முணங்கலுக்கு
 அந்த ரகசியத்தை விடுவித்தது நீயா
 வாழ்க்கையின் திடைநடுவில்
 வாழ்க்கையை கைவிட்டு
 வாழ்கிறாயா நீ
 நீள் கால நிகழ்வில்
 கபானாவின் குளிர் சுவையா
 பீட்சா போன்று
 நினைப்பதாக இருக்கக் கூடும் இன்னும்
 விழிக்கிறது, விழிக்கிறேன்
 மலை உச்சி மீது
 யாரோ அன்னாந்து குரைக்கின்ற
 குரலினைக் கேட்கிறேன்
 நரி ... வேட்டை நாய்...
 உள்ளே அழகிறேன்
 கபானாவுக்கு வெளியே
 காட்டுக்குள் மறைத்த
 காதலைப் பற்றி நினைக்கின்றேன்
 பனிப் பூவின் தேம்புகின்ற குரலுக்கு
 கவலையாக இருக்கிறது,
 கவலையடைகின்றேன்

காபுல் நந்தீக்கடல்

- கெளசல்யா ஜயலத்

காபுல் வானில்
பறக்கிறாள் சோக சகுணி
தனி இறக்கையில்
உதிரம் வழிகின்ற கனத்த இதயத்துடன்
அந்திரம்பித்த அவளது பயணம்
மகாகவி ஜாமி இல்லத்து
பிஸ்டாச்சியோ மர அஞ்சானமயினைத்
தான்யனாள் அவள்
பசுமை வர்ண கோதுமை வயல் வெளிகள்
உளதா துணி போர்த்திய கொழி முந்திரித்
தோட்டங்கள்
பனி அணிந்த ஹிந்துகுஸ் மலை சார் பகுதிகள்
அசையா பாமியன் புத்த இதயம்
செவிமுத்தாள் அவள்
விலோ மரங்களிடை வழகட்டி வரும் தென்றல்
முனைமுனைத்த இனிய தகவல்கள்

சிடார் மரங்கள் குழந்தைப் பால் உறிஞ்சருந்தும்
 அற்புதத் தொனி
 உயறந்தவள்
 மிக இனிதான பாஷ்டோ பாடல்களை
 சிவந்த மாதுளம் கீதழ்களால்
 மென் தர்புசணிக் கண்ணத்தில்
 வான்வெளியில் வேட்கை எழுப்பினாள்
 இன்றவள்
 ஊழமை,
 செவிடு
 ஓவியங்களில் பட்சிகளுக்குக்கூட
 பாதங்கள் தெரியா வண்ணம்
 காற்சட்டை அணிவிக்கிறாள்
 நந்திக்கடல் குநுதி நதியில்
 நீந்தும் தனித் துருப்பு மீனா
 சாபமிட்டு வைக்கின்ற ஒப்பாரி
 பிழுந்தாவனத்தை அதிரழக்கும்
 குகைக் கிளிகள் போல்
 நிலத் துளையில் மறைந்து
 வெகு தூரம் பறக்க இயலாமல்
 குழந்தைத் தேனீக்கள் பள்ளிகளிலேயே
 சாம்பராகி
 இளம் தேனிக் கூட்டத்தின் தோள்கள்
 ஆயுதங்களால் சிகிரைப்பட்டு

வல்ல தேனீக்களின் நெஞ்சங்கள்
 செல் வெயிகளால் ஓட்டைகளாகி
 குழந்தைகள், இளையோர், முதியோர்
 அனைத்து தேனீக்களும் நிர்க்கதியாகி
 சிலர் காணாமற் போய்
 பலர் ஏரிந்து சாம்பராகி
 அவர்களது நாமத்தால் விளக்கேற்றினாலும்சூட
 தண்டனை பெறும் குற்றமாகி
 காரைநகரில் சிறையிருந்து
 தண்டனை அனுபவித்து சௌகாதரர்கள்சூட
 தமிழ் கண்ணீர்த்துளிகளின் முன்
 குஞ்சாகி, செவிடாகி, ஊழையாகி
 காபுல் நந்திக்கடல்
 அனைத்து மனிதர்களுக்காகவும்
 ஒரே விளக்கினை ஏற்றிடும்
 எதிர்ப்பார்ப்புகள் இதயத்துள் ஒளிரும்
 இன, மத கடுங் காற்று
 மொழி அனைத்திட கட்டிப் புரள்கின்றதாக

கடலின் அழைக

- மஞ்சள பேரூரா

குரியன் திணித்துக் கொள்கின்றபோது
முகத்தினைக் கடவுள்
சிதிநிய கடைசிக் கையளவு கதிருக்கு
அகப்பட்டோம் நாம்
எமது நிழல் நீண்டு சென்று
தலையை மோதிக் கொண்டது
பருத்த கருங்கல்லில்
சுழியன் காற்று
அவளது ஆடையையும் தூக்கிற்று
நான் அதைச் சரி செய்தேன்
என் முகத்தில் முத்தமிட
அவள் தன்னை உயர்த்திய வேகை
கரையில்
புதைந்துப் புதைந்துச் சென்றன
அவளது சிறு பாதங்கள்
உயரம் போதவில்லை அவளுக்கு

பின்னர், அவள் விரும்பியவாறு
எனது உதகுகளை
அவளது நெற்றிக்குச் சேர்ப்பித்தேன்
இஞ்சில்
கடல் அழுதது நிறையலே

എ

- രാഖ്മിക മന്ത്രാവല

നീ കാൻഡ്

നിത്തിയരമധ കൈന്തകാലത്തില്

കിൻണമുമ് വിച്ചിത്തവാറ്റ

ഞൻ കണ്കൾിൻ തൂരത്തില് അഖേകിൻറ

കൈവ ആമുമാനതു

മേമ്പട്ടുമ് തിയാനോസ്കൾ

കിന്റു ഉന്നവച് ചിത്തിരാസ്കൾ

ഉന്തു നിങ്ങനേവകൾ

കിനി

നാൻ കണ്കൾ മുരുകിന്റേൻ

ഓഗ്ര കണ്ണശ്ശില്

നീ അംകേദ്യ

സരിയാക

കണ്ണ കുമൈയിൻ കീഴ്

കണ്ണശ്ശേര്ത്ത് തുണിയാക

അർപ്പപരിത്തു വീഴുമ്-

மகளுக்கு

- புத்திகா அபேசுந்தர

ஓரு நாளில் நான் சூறுவேன் என் மகளுக்கு
நினைத்தால் எப்போதேனும் நீங்கள்
திருமணம் முழுக்காதிருங்கள்
உண்மையில் நீங்கள் திருமணம்
முழுக்காதிருங்கள்
சற்று பகலாகும் வரை தூங்குங்கள்
நினைத்த வேளையில் சமைத்துச்
சாப்பிடுங்கள்
நினைத்தால் கடையில் சாப்பிடுங்கள்
இவ்வாறு செய்யுமாறு சூறுவேன் நான்
அவருக்கு
எப்போதாவது ஓரு நாள் தனித்து விடுவீரன்
சூறப் போவதில்லை நான் அவருக்கு
திருமணம் முழுத்தவர்கள்
தனித்து விடவில்லையா வாழ்க்கையில்
எச்சில் பழந்த பீங்கான்கள்

அழக்கான துணி மூட்டைகள்
 மழவற்ற தூக்கமில்லா கிரவுகள்
 வேண்டாம் மகளே நீங்களும் அனுபவிக்க
 உங்களது தாயைப் போல்
 நிறைய தாய்மார்களைப் போல்
 ஆச்சரியமாக இருக்கிறது பாட்டி ஏன்
 சுறவில்லை என
 எனக்கு இவ்வாறானேவற்றை
 குறைந்தப்சம் பூட்டி சுட
 திருமணம் மழுக்குமாறே சுறிக்
 கொண்டிருந்தார்
 எல்லாமே நல்லதுதான்
 நல்லதே நல்லதுதான்
 என்றாலும் மிகக் கனைப்பாக இருக்கிறது
 மகளே!

இப்பு அஸ்மத்

சமகால தமிழ்-சிங்கள மொழிகளின் போக்குகள்,

சமகால சிங்கள-தமிழ் கவிதைகளின்

போக்குகள் பற்றியும், வளர்ச்சியை பற்றியும்,

இப்பு அஸ்மத் நன்கு அறிந்து வைத்து இருக்கிறார். அவர் தமிழிலியிருந்து சிங்களத்திற்கும், சிங்களத்திலிருந்து தமிழக்கும் மொழிபெயர்க்கும் இரு மொழி கவிதைகளை நோக்கும் பொழுது அந்த உண்மை நமக்கு தெரிய வந்து.

-மேமன்கவி-

ISBN 978-955-53408-2-3

A standard 1D barcode representing the ISBN number 978-955-53408-2-3.

650.00

வகவம் பதிப்பகம்